บทสวดมนต์
หลวงปู่บุญฤทธิ์ ปัณฑิโต
(จันทรสมบูรณ์)

ณ ที่พักสงฆ์สวนทิพย์
ปากเกร็ด นนทบุรี

สารบัญ

- ศาสนพิธี จุลราชปริตร (เจ็ดตำนาน) ชุมนุมเทวดา ๒
- บทสวดถวายพรพระ ๓
- นะมะการะสิทธิคาถา ๔
- นะโมการะอัฏฐะกะคาถา
- พระสูตร ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง ๕
- มงคลสูตร ๑๓
- ระตะนะสูตร ๑๔
- กะระณียะเมตตะสูตร ๑๗
- ขันธะปริตร ๑๘
- โมระปริตร
- วัฏฏะกะปริตร ๑๙
- อาฏานาฏิยะปริตร
- โพชฌังคะปริตร ๒๐
- อะภะยะปริตตะคาถา ๒๑
- เมตตานิสังสะสุตตะปาฐะคาถา ๒๒
- สัจจะกิริยาคาถา ๒๓
- เทวะตาอุยโยชะนะคาถา
- ชะยะสิทธิคาถา ๒๔
- ทวาทะสะมัง ชะยะปะริตตะคาถา ๒๕
- มงคลจักรวาลใหญ่ ๒๖
- บทสวดชัยน้อย (นะโมเม) ๒๗
- ปาระมี 30 ทัส ๓๐
- คาถาโพธิบาท (ป้องกันภัยทั้งสิบทิศ) ๓๒
- พระคาถาป้องกันภัย (ของท่านพระอาจารย์ฝั้น อาจาโร) ๓๔
- คาถาอุณหิสวิชัย ๓๕
- บทสรรเสริญพระพุทธคุณ ๓๖
- บทสรรเสริญพระธรรมคุณ ๓๗
- บทสรรเสริญพระสังฆคุณ ๓๘
- คำถวายเครื่องสักการะในวันวิสาขบูชา ๓๙
- คำถวายเครื่องสักการะในวันอาสาฬหบูชา ๔๒
- คำถวายเครื่องสักการะในวันมาฆบุณณมี ๔๔
- คำขอขมาโทษต่อพระคุณเจ้า หลวงปู่บุญฤทธิ์ ปัณฑิโต ๔๖
- คำขอขมาโทษ
- กรวดน้ำ
- คำแผ่เมตตา ๔๗
- วิธีทำสมาธิอย่างง่ายๆ ๔๘

ศาสนพิธี
จุลราชปริตร (เจ็ดตำนาน)
ชุมนุมเทวดา

สะรัชชัง สะเสนัง สะพันธุง นะรินทัง,
ปะริตตานุภาโว สะทา รักขะตูติ,
ผะริต์วานะ เมตตัง สะเมตตา ภะทันตา,
อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภะณันตุ.

สะมันตา จักกะวาเฬสุ อัต์ราคัจฉันตุ เทวะตา,
สัทธัมมัง มุนิราชัสสะ สุณันตุ สัคคะโมกขะทัง.

สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน, ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุม์หิ เขตเต, ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา, ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะ-จะนัง สาธะโว เม สุณันตุ.

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,

ท่านผู้เจริญทั้งหลาย ผู้มีเมตตาจงแผ่ไมตรีจิต ด้วยคิดว่า ขออานุภาพพระปริตร จงรักษาพระราชาผู้เป็นแห่งนรชน พร้อมด้วยราชสมบัติ พร้อมด้วยพระราชวงศ์ พร้อมด้วยเสนามาตย์แล้ว อย่ามีจิตฟุ้งซ่านตั้งใจสวดพระปริตร

เทพดาในรอบจักรวาฬทั้งหลาย จงมาประชุมกันในสถานที่นี้, จงฟังซึ่งสัทธรรม อันให้สวรรค์และนิพพาน ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นเจ้าแห่งมุนี.

ขอเชิญเหล่าเทพเจ้า ซึ่งสถิตอยู่ในสวรรค์ ชั้นกามภพก็ดี รูปภพก็ดี และภุมมเทวดาซึ่งสถิตอยู่ในวิมาน หรือยอดภูเขาและหุบผา ในอากาศในเกาะ ในแว่นแคว้น ในบ้าน ในต้นพฤกษาและป่าชัฏ ในเรือนและในไร่นาก็ดี และยักษ์ คนธรรพ์ นาค ซึ่งสถิตอยู่ในน้ำ บนบก และที่อันไม่เรียบรายก็ดี อันอยู่ในที่ใกล้เคียง จงมาประชุมพร้อมกันในที่นี้ คำใดเป็นของพระมุนี ท่านสาธุชนทั้งหลาย จงสดับคำข้าพเจ้านั้น

ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม,
ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม,
ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม,

บทสวดถวายพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ ครั้ง)

พระพุทธคุณ (อิติปิ โส)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ

สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

พระธรรมคุณ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติฯ

พระสังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลี กะระณีโย

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

นะมะการะสิทธิคาถา

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏโฐ สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต
มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต ปาเปสิ เขมัง ชะนะตัง วิเนยยัง ฯ
พุทธัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

ธัมโม ธะโช โย วิยะ ตัสสะ สัตถุ ทัสเสสิ โลกัสสะ วิสุทธิมัคคัง
นิยยานิโก ธัมมะธะรัสสะ ธารี สาตาวะโห สันติกะโร สุจิณโณ ฯ
ธัมมัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ โมหัปปะทาลัง อุปะสันตะทาหัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะเชตา
สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ ส๎วากขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติ ฯ
สังฆัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ พุทธานุพุทธัง สะมะสีละทิฏฐิง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

นะโมการะอัฏฐะกะคาถา *

นะโม อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ มะเหสิโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ ส๎วากขาตัสเสวะ เตนิธะ
นะโม มะหาสังฆัสสาปิ วิสุทธะสีละทิฏฐิโน
นะโม โอมาต๎ยารัทธัสสะ ระตะนัตต๎ยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตีตัสสะ ตัสสะ วัตถุตต๎ยัสสะปิ
นะโม การัปปะภาเวนะ วิคัจฉันตุ อุปัททะวา
นะโม การานุภาเวนะ สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นะโม การัสสะ เตเชนะ วิธิม๎หิ โหมิ เตชะวา ฯ

---

* พระนิพนธ์ของ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส

พระสูตร

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง

(หัวหน้านำ) หันทะ มะยัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง ภะณามะ เส ฯ

เอวัมเม สุตัง. เอกัง สะมะยัง ภะคะวา, พาราณะสิยัง วิหะระติ, อิสิปะตะเน มิคะทาเย. ตัต๎ระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิ.

เ๎ทวเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา. โย จายัง กาเมสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค, หีโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัญ๎หิโต. โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค, ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัญ๎หิโต.

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ, มัชฌิมา ปะฏิ- ปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะ- มายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค. เสยยะถีทัง. สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป, สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว, สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ.

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง, ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง, โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา, อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง, สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง. ยายัง ตัณ์หา โปโนพภะวิกา นันทิราคะสะหะคะตา ตัตระ ตัตราภินันทินี. เสยยะถีทัง. กามะตัณ์หา ภะวะตัณ์หา วิภะวะตัณ์หา.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง. โย ตัสสาเยวะ ตัณ์หายะ อะเสสะวิราคะนิโรโธ จาโค ปะฏินิสสัคโค มุตติ อะนาละโย.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริ-ยะสัจจัง. อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค. เสยยะถีทัง. สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป, สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว, สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ.

⦿ อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญเญยยันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

⦿ อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหีนันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

⊙ อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะ-นุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

⊙ อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิก-ขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ, เอวันติ-ปะริวัฏฏัง ทฺวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทธัง อะโหสิ.

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพฺรัหฺมะเก, สัสสะมะณะพฺราหฺมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง.

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ, เอวันติปะริวัฏฏัง ทฺวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิ.

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพ๎รัห๎มะเก, สัสสะมะณะพ๎ราห๎มะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง.

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาทิ, อะกุปปา เม วิมุตติ, อะยะมันติมา ชาติ, นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติ.

อิทะมะโวจะ ภะคะวา. อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง. อิมัส๎มิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัส๎มิง ภัญญะมาเน, อายัส๎มะโต โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง อุทะปาทิ. ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ.

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก, ภุมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง, อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ๎ราห๎มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พ๎รัห๎มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส๎มินติ.

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา, จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา, ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา, ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ยามานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา, ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา, นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา, ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา, พ๎รัห๎มะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง, อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ๎ราห๎มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พ๎รัห๎มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส๎มินติ.

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ, ยาวะ พ๎รัห๎มะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ, สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ. อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ, อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง.

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ, อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ, อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติ.

อิติหิทัง อายัส๎มะโต โกณฑัญญัสสะ, อัญญาโกณฑัญโญต๎เววะ นามัง อะโหสีติ.

อันข้าพเจ้า (คือพระอานนทเถระ) ได้สดับมาแล้วอย่างนี้. สมัยหนึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า, เสด็จประทับอยู่ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี. ในกาลนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสเตือนพระภิกษุปัญจวัคคีย์ (คือโกณฑัญญะ, วัปปะ, ภัททิยะ, มหานามะ, อัสสชิ) ว่า.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ที่สุดสองอย่างนี้ อันบรรพชิตไม่ควรเสพ. คือ การประกอบตนให้พัวพันด้วยกาม ในกามทั้งหลายนี้ใด, เป็นธรรมอันเลวเป็นเหตุให้ตั้งบ้านเรือน บ้านของคนมีกิเลสหนา ไม่ใช่ไปจากข้าศึกคือ กิเลสไม่ประกอบด้วยประโยชน์ อย่างหนึ่ง. คือ การประกอบความเหน็ดเหนื่อยด้วยตนเหล่านี้ใด ให้เกิดทุกข์แก่ผู้ประกอบ ไม่ใช่ไปจากข้าศึกคือ กิเลสไม่ประกอบด้วยประโยชน์ อย่างหนึ่ง.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ข้อปฏิบัติอันเป็นกลาง ไม่เข้าไปใกล้ที่สุดสองอย่าง นั่นนั้น อันตถาคตได้ตรัสรู้แล้วด้วยปัญญาอันยิ่ง, ทำดวงตา ทำญาณเครื่องรู้ ย่อมเป็นไปเพื่อความเข้าไปสงบระงับ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี เพื่อความดับ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ข้อปฏิบัติซึ่งเป็นกลางนั้นเป็นไฉน ที่ตถาคตได้ตรัสรู้แล้วด้วยปัญญาอันยิ่ง, ทำดวงตา ทำญาณเครื่องรู้ ย่อมเป็นไปเพื่อความเข้าไปสงบระงับ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี เพื่อความดับ.

ทางมีองค์ ๘ เครื่องไปจากข้าศึก คือ กิเลสนี้เอง. กล่าวคือ. ปัญญาอันเห็นชอบ ความดำริชอบ, วาจาชอบ การงานชอบ ความเลี้ยงชีวิตชอบ, ความเพียรชอบ ความระลึกชอบ ความตั้งจิตชอบ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อันนี้แลข้อปฏิบัติซึ่งเป็นกลางนั้น ที่ตถาคตได้ ตรัสรู้แล้ว ด้วยปัญญาอันยิ่ง, ทำดวงตา ทำญาณเครื่องรู้ ย่อมเป็นไปเพื่อความเข้าไปสงบระงับ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี เพื่อความดับ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็นี้แล เป็นทุกข์อย่างแท้จริง คือ, ความเกิดก็เป็นทุกข์ ความแก่ก็เป็นทุกข์ ความตายก็เป็นทุกข์, ความโศก ความร่ำไรรำพัน ความทุกข์โทมนัส และความคับแค้นใจก็เป็นทุกข์, ความประสบด้วยสิ่งที่ไม่เป็นที่รักทั้งหลายเป็นทุกข์ ความพลัดพรากจากสิ่งที่รักทั้งหลายเป็นทุกข์ ปรารถนาอยู่ย่อมไม่ได้ แม้อันใด แม้อันนั้นก็เป็นทุกข์, โดยย่อแล้วอุปาทานขันธ์ ๕ เป็นทุกข์

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็นี้แล เป็นเหตุให้ทุกข์เกิดขึ้นอย่างจริงแท้ คือ ความทะยานอยากนี้ ทำให้มีภพอีก เป็นไปกับความกำหนัด ด้วยอำนาจความเพลิน เพลิดเพลินในอารมณ์นั้น ๆ กล่าวคือ. คือความทะยานอยากในอารมณ์ที่ใคร่ คือความทะยานอยากในความมีความเป็น คือความทะยานอยากในความไม่มีไม่เป็น.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็นี้แล เป็นความดับทุกข์อย่างจริงแท้ คือ. ความดับโดยสิ้นกำหนัดโดยไม่เหลือแห่งตัณหานั้นนั่นเทียวอันใด ความสละตัณหานั้น ความวางตัณหานั้น ความปล่อยตัณหานั้น ความไม่พัวพันแห่งตัณหานั้น.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็นี้แล เป็นข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์อย่างจริงแท้ คือ. ทางมีองค์ ๘ เครื่องไปจากข้าศึก คือกิเลสนี้แล. กล่าวคือ ปัญญาอันเห็นชอบ ความดำริชอบ. วาจาชอบ การงานชอบ ความเลี้ยงชีวิตชอบ, ความเพียรชอบ ความระลึกชอบ ความตั้งจิตชอบ.

❁ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า **นี้เป็นทุกขอริยสัจ.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขอริยสัจนี้นั้นแล **ควรกำหนดรู้.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขอริยสัจนี้นั้นแล **อันเราได้กำหนดรู้แล้ว.**

❁ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า **นี้ทุกขสมุทัยอริยสัจ.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขอริยสัจนี้นั้นแล **ควรละเสีย.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขอริยสัจนี้นั้นแล **อันเราได้ละแล้ว.**

❁ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า **นี้ทุกขนิโรธอริยสัจ.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขนิโรธอริยสัจนี้นั้นแล **ควรทำให้แจ้ง.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขนิโรธอริยสัจนี้นั้นแล **อันเราได้ทำให้แจ้งแล้ว.**

❁ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า **นี้ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจ.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจนี้นั้นแล **ควรให้เจริญ.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจนี้นั้นแล **อันเราเจริญแล้ว.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ปัญญาอันรู้เห็นตามเป็นจริงแล้วอย่างไรในอริยสัจ ๔ เหล่านี้ของเรา ซึ่งมีรอบ ๓ มีอาการ ๑๒ อย่างนี้ ยังไม่หมดจดเพียงใดแล้ว.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราได้ยืนยันตนว่า เป็นผู้ตรัสรู้พร้อมเฉพาะ ซึ่งปัญญาเครื่องตรัสรู้ชอบ ไม่มีความตรัสรู้อื่นจะยิ่งกว่าในโลกเป็นไปกับด้วยเทพดา มาร พรหม ในหมู่สัตว์ ทั้งสมณพราหมณ์ เทพดา มนุษย์ ไม่ได้เพียงนั้น.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็เมื่อใดแล ปัญญาอันรู้เห็นตามเป็นจริง อย่างไรในอริยสัจ ๔ เหล่านี้ ของเราซึ่งมีรอบ ๓ มีอาการ ๑๒ อย่างนี้ หมดจดดีแล้ว.

เมื่อนั้น เราจึงได้ยืนยันตนว่าเป็นผู้ตรัสรู้พร้อมเฉพาะ ซึ่งปัญญาเครื่องตรัสรู้ชอบ ไม่มีความตรัสรู้อื่นยิ่งกว่าในโลก เป็นไปกับด้วยเทพดา มาร พรหม ในหมู่สัตว์ ทั้งสมณพราหมณ์ เทพดา มนุษย์.

ก็แล ปัญญาอันรู้เห็นได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ว่าความพ้นพิเศษของเราไม่กลับกำเริบ, ชาตินี้เป็นที่สุดแล้ว, บัดนี้ไม่มีภพอีก.

พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสธรรมปริยายนี้แล้ว. ภิกษุปัญจวัคคีย์ก็มีใจยินดี เพลินภาษิตของพระผู้มีพระภาคเจ้า. ก็แลเมื่อเวยยากรณ์นี้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสอยู่, จักษุในธรรม อันปราศจากธุลี ปราศจากมลทิน ได้เกิดขึ้นแล้วแก่พระผู้มีอายุโกณฑัญญะ ว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีอันเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งทั้งปวงนั้น มีอันดับไปเป็นธรรมดา

ก็ครั้นเมื่อธรรมจักร อันพระผู้มีพระภาคเจ้าให้เป็นไปแล้ว, เหล่าภุมมเทพดา ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น, ว่านั่นจักร คือธรรม ไม่มีจักรอื่นสู้ได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าให้เป็นไปแล้ว ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี อันสมณพราหมณ์ เทพดา มาร พรหม และใคร ๆ ในโลกยังให้เป็นไปไม่ได้ ดังนี้.

เทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมหาราช ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าภุมมเทพดาแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์ ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นจาตุมหาราชแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าชั้นยามะ ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นดาวดึงส์แล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าชั้นดุสิต ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นยามะแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานรดีได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นดุสิตแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าชั้นปรมินมิตวสวัตดี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นนิมมานรดีแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่พรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นปรมินมิตวสวัตดีแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

ว่านั่นจักร คือธรรม ไม่มีจักรอื่นสู้ได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าให้เป็นไปแล้ว ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี, อันสมณพราหมณ์ เทพดา มาร พรหม และใคร ๆ ในโลกยังให้เป็นไปไม่ได้ ดังนี้.

โดยขณะครู่เดียวกัน เสียงขึ้นไปถึงพรหมโลก ด้วยประการฉะนี้. ทั้งหมื่นโลกธาตุ, ได้หวั่นไหวสะเทือนสะท้านลั่นไป. ทั้งแสงสว่างอันยิ่งไม่มี ประมาณได้ปรากฏแล้วในโลก, ล่วงเทวานุภาพของเทพดาทั้งหลายเสียหมด.

ลำดับนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงเปล่งอุทานว่า , ว่าโกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอ ผู้เจริญ, โกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอ ผู้เจริญ.

เพราะเหตุนั้น นามว่า อัญญาโกณฑัญญะนี้นั่นเทียว ได้มีแล้วแก่พระผู้มีอายุโกณฑัญญะด้วยประการฉะนี้แล.

มงคลสูตร[๑]

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ อะถะ โข อัญญะตะรา เทวะตา อะภิกกันตายะ รัตติยา อะภิกกันตะวัณณา เกวะละกัปปัง เชตะวะนัง โอภาเสต์วา เยนะ ภะคะวา เตนุปะสังกะมิ อุปะสังกะมิต์วา ภะคะวันตัง อะภิวาเทต์วา เอกะมันตัง อัฏฐาสิ ฯ เอกะมันตัง ฐิตา โข สา เทวะตา ภะคะวันตัง คาถายะ อัชฌะภาสิ ฯ

พะหู เทวา มะนุสสา จะ มังคะลานิ อะจินตะยุง
อากังขะมานา โสตถานัง พรูหิ มังคะละมุตตะมัง ฯ
อะเสวะนา จะ พาลานัง ปัณฑิตานัญจะ เสวะนา
ปูชา จะ ปูชะนียานัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ วินะโย จะ สุสิกขิโต
สุภาสิตา จะ ยา วาจา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
มาตาปิตุอุปัฏฐานัง ปุตตะทารัสสะ สังคะโห
อะนากุลา จะ กัมมันตา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ทานัญจะ ธัมมะจะริยา จะ ญาตะกานัญจะ สังคะโห
อะนะวัชชานิ กัมมานิ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
อาระตี วิระตี ปาปา มัชชะปานา จะ สัญญะโม
อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
คาระโว จะ นิวาโต จะ สันตุฏฐี จะ กะตัญญุตา
กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
กาเลนะ ธัมมะสากัจฉา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ตะโป จะ พรัหมะจะริยัญจะ อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง

---

[๑] ขุ.ขุ. ๒๕/๓ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๕ หน้า ๓)

นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ผุฏฐัสสะ โลกะธัมเมหิ จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
เอตาทิสานิ กัต๎วานะ สัพพัตถะมะปะราชิตา
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

ระตะนะสูตร[๑]

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิ วะ อันตะลิกเข
สัพเพ วะ ภูตา สุมะนา ภะวันตุ
อะโถปิ สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง
ตัส๎มา หิ ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ
เมตตัง กะโรถะ มานุสิยา ปะชายะ
ทิวา จะ รัตโต จะ หะรันติ เย พะลิง
ตัส๎มา หิ เน รักขะถะ อัปปะมัตตา ฯ

ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทัชฌะคา สัก๎ยะมุนี สะมาหิโต
นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ

---

[๑] ขุ.ขุ. ๙/๔ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๙ หน้า ๔)

ยัมพุทธะเสฏโฐ ปะริวัณณะยี สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย ปุคคะลา อัฏฐะ สะตัง ปะสัฏฐา
จัตตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ
เต ทักขิเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนานิ มะหัปผะลานิ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัฬเหนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุติง ภุญชะมานา
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยะถินทะขีโล ปะฐะวิง สิโต สิยา
จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย
ตะถูปะมัง สัปปุริสัง วะทามิ
โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะ ปัสสะติ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย อะริยะสัจจานิ วิภาวะยันติ
คัมภีระปัญเญนะ สุเทสิตานิ
กิญจาปิ เต โหนติ ภุสัปปะมัตตา
นะ เต ภะวัง อัฏฐะมะมาทิยันติ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

สะหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทายะ
ตะยัสสุ ธัมมา ชะหิตา ภะวันติ
สักกายะทิฏฐิ วิจิกิจฉิตัญจะ
สีลัพพะตัง วาปิ ยะทัตถิ กิญจิ
จะตูหะปาเยหิ จะ วิปปะมุตโต
ฉะ จาภิฐานานิ อะภัพโพ กาตุง
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
กิญจาปิ โส กัมมัง กะโรติ ปาปะกัง
กาเยนะ วาจายุทะ เจตะสา วา
อะภัพโพ โส ตัสสะ ปะฏิจฉะทายะ
อะภัพพะตา ทิฏฐะปะทัสสะ วุตตา
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
วะนัปปะคุมเพ ยะถา ผุสสิตัคเค
คิมหานะมาเส ปะฐะมัสมิง คิมเห
ตะถูปะมัง ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ
นิพพานะคามิง ปะระมัง หิตายะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
วะโร วะรัญญู วะระโท วะราหะโร
อะนุตตะโร ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ[๑]

---

[๑] ถ้าเวลาไม่พอ ตั้งแต่ ยะถินทะขีโล ถึงเครื่องหมายนี้ ข้าม ไม่สวดก็ได้

กะระณียะเมตตะสูตร [๑]

กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
สักโก อุชู จะ สุหุชู จะ สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะนะติมานี
สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ
สันตินท์ริโย จะ นิปะโก จะ อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิทโธ
นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิญจิ เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง
สุขิโน วา เขมิโน โหนตุ สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
ทีฆา วา เย มะหันตา วา มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถูลา
ทิฏฐา วา เย จะ อะทิฏฐา เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทูเร
ภูตา วา สัมภะเวสี วา สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ นาติมัญเญถะ กัตถะจิ นัง กิญจิ
พ์ยาโรสะนา ปะฏีฆะสัญญา นาญญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ
มาตา ยะถา นิยัง ปุตตัง อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
อุทธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง
ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทโธ
เอตัง สะติง อะธิฏเฐยยะ พรัหมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ
ทิฏฐิญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง นะ หิ ชาตุ คัพภะเสยยัง ปุนะเรตีติ ฯ

[๑] ขุ.ขุ. ๒๕/๑๓-๑๔ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๕ หน้า ๑๓-๑๔)

ขันธะปริตร [๑]

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง เมตตัง เอราปะเถหิ เม
ฉัพ๎ยาปุตเตหิ เม เมตตัง เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ
อะปาทะเกหิ เม เมตตัง เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัท๎รานิ ปัสสันตุ มา กิญจิ ปาปะมาคะมา

อัปปะมาโณ พุทโธ อัปปะมาโณ ธัมโม อัปปะมาโณ สังโฆ ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ อะหิ วิจฉิกา สะตะปะที อุณณานาภี สะระพู มูสิกา กะตา เม รักขา กะตา เม ปะริตตา ปะฏิกกะมันตุ ภูตานิ โสหัง นะโม ภะคะวะโต นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานัง ฯ

โมระปริตร [๒]

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัต๎วา โมโร จะระติ เอสะนา ฯ
อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา

---

[๑] องฺ.จตุกฺก. ๒๑/๙๘ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๑ หน้า ๙๕)

[๒] ขุ.ชา. ๒๗/๘๓-๘๔ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๙ หน้า ๓)

หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัต๎วา โมโร วาสะมะกัปปะยีติ ฯ

วัฏฏะกะปริตร[๑]

อัตถิ โลเก สีละคุโณ สัจจัง โสเจยยะนุททะยา
เตนะ สัจเจนะ กาหามิ สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง
อาวัชชิต๎วา ธัมมะพะลัง สะริต๎วา ปุพพะเก ชิเน
สัจจะพะละมะวัสสายะ สัจจะกิริยะมะกาสะหัง
สันติ ปักขา อะปัตตะนา สันติ ปาทา อะวัญจะนา
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา ชาตะเวทะ ปะฏิกกะมะ
สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง มะหาปัชชะลิโต สิขี
วัชเชสิ โสฬะสะ กะรีสานิ อุทะกัง ปัต๎วา ยะถา สิขี
สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ เอสา เม สัจจะปาระมีติ ฯ

อาฏานาฏิยะปริตร[๒]

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ จักขุมันตัสสะ สิรีมะโต
สิขิสสะปิ นะมัตถุ สัพพะภูตานุกัมปิโน
เวสสะภุสสะ นะมัตถุ นหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน
นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ มาระเสนัปปะมัททิโน
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ พราหมะณัสสะ วุสีมะโต

---

[๑] ขุ.จ. ๓๓/๕๘๘. (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๓๓ หน้า ๕๘๘)

[๒] ที.ปา. ๑๑/๒๐๙ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๐๙)

กัสสะปัสสะ นะมัตถุ วิปปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
อังคีระสัสสะ นะมัตถุ สักยะปุตตัสสะ สิรีมะโต
โย อิมัง ธัมมะมะเทเสสิ สัพพะทุกขาปะนูทะนัง
เย จาปิ นิพพุตา โลเก ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง
เต ชะนา อะปิสุณา มะหันตา วีตะสาระทา
หิตัง เทวะมะนุสสานัง ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง มะหันตัง วีตะสาระทัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง พุทธัง วันทามะ โคตะมันติ ฯ

โพชฌังคะปริตร [๑]

โพชฌังโค สะติสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะถา
วิริยัมปีติปัสสัทธิ โพชฌังคา จะ ตะถาปะเร
สะมาธุเปกขะโพชฌังคา สัตเตเต สัพพะทัสสินา
มุนินา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหุลีกะตา
สังวัตตันติ อะภิญญายะ นิพพานายะ จะ โพธิยา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

เอกัสมิง สะมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง
คิลาเน ทุกขิเต ทิสวา โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ
เต จะ ตัง อะภินันทิตวา โรคา มุจจิงสุ ตังขะเณ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

เอกะทา ธัมมะราชาปิ เคลัญญเญนาภิปีฬิโต
จุนทัตเถเรนะ ตัญเญวะ ภะณาเปตวานะ สาทะรัง
สัมโมทิตวา จะ อาพาธา ตัมหา วุฏฐาสิ ฐานะโส
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

ปะหีนา เต จะ อาพาธา ติณณันนัมปิ มะเหสินัง
มัคคาหะตะกิเลสา วะ ปัตตานุปปัตติธัมมะตัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

---

[๑] สํ.มหา. ๑๙/๑๑๗-๑๑๘ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๙ หน้า ๑๑๗-๑๑๘)

อะภะยะปริตตะคาถา

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

สักกัต์วา พุทธะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต

สักกัต์วา ธัมมะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
ปะริฬาหูปะสะมะนัง ธัมมะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ภะยา วูปะสะเมนตุ เต

สักกัต์วา สังฆะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง สังฆะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ โรคา วูปะสะเมนตุ เต ฯ

เมตตานิสังสะสุตตะปาฐะคาถา[๑]

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ ตัต์ระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติ ฯ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ฯ ภะคะวา เอตะทะโวจะ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขา ฯ กะตะเม เอกาทะสะ ฯ สุขัง สุปะติ สุขัง ปะฏิพุชฌะติ ฯ นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติ ฯ มะนุสสานัง ปิโย โหติ ฯ อะมะนุสสานัง ปิโย โหติ ฯ เทวะตา รักขันติ ฯ นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติ ฯ ตุวะฏัง จิตตัง สะมาธิยะติ ฯ มุขะวัณโณ วิปปะสีทะติ ฯ อะสัมมุฬ์โห กาลัง กะโรติ ฯ อุตตะริง อัปปะฏิวิชฌันโต พ์รัห์มะโลกูปะโค โหติ ฯ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ อิเม เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาติ ฯ อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา เต ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุนติ ฯ

---

[๑] องฺ.เอกาทสก ๒๔/๓๗๑ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๔ หน้า ๓๗๑)

สัจจะกิริยาคาถา

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง ธัมมะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต

เทวะตาอุยโยชะนะคาถา

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา
โสกัปปัตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตาคะตา ฯ
สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

ชะยะสิทธิคาถา[๑]

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

กัต์วานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต

---

[๑] สันนิษฐานว่า สมเด็จพระวันรัต วัดป่าแดง แต่งถวายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ
ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ
เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิต๎วานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ ฯ

ท๎วาทะสะมัง ชะยะปะริตตะคาถา

มหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรต๎วา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
ชะยันโต โพธิยา มูเล สัก๎ยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ต๎วัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ ฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัต๎วานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ ฯ

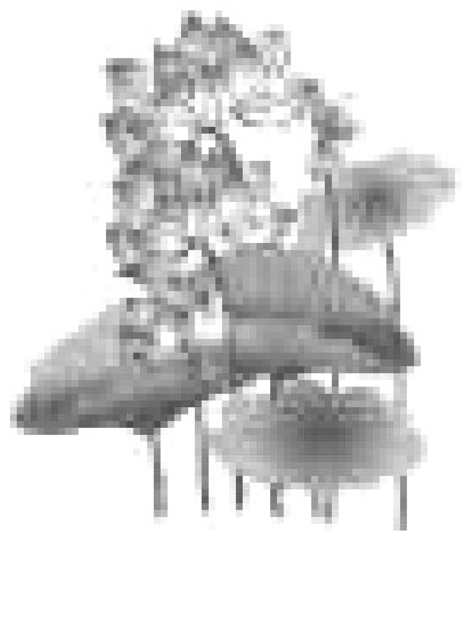

มงคลจักรวาลใหญ่

สิริธิติมะติเตโชชะยะสิทธิมะหิทธิมะหาคุณาปะริมิตะปุญญาธิการัสสะ สัพพันตะรายะนิวาระณะสะมัตถัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ทวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณานุภาเวนะ อะสีต๎ยานุพ๎ยัญชะนานุภาเวนะ อัฏฐุตตะระสะตะมังคะลานุภาเวนะ ฉัพพัณณะรังสิยานุภาเวนะ เกตุมาลานุภาเวนะ ทะสะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะอุปะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะปะระมัตถะปาระมิตานุภาเวนะ สีละสะมาธิปัญญานุภาเวนะ พุทธานุภาเวนะ ธัมมานุภาเวนะ สังฆานุภาเวนะ เตชานุภาเวนะ อิทธานุภาเวนะ พะลานุภาเวนะ เญยยะธัมมานุภาเวนะ จะตุราสีติสะหัสสะธัมมักขันธานุภาเวนะ นะวะโลกุตตะระธัมมานุภาเวนะ อัฏฐังคิกะมัคคานุภาเวนะ อัฏฐะสะมาปัตติยานุภาเวนะ ฉะฬะภิญญานุภาเวนะ จะตุสัจจะญาณานุภาเวนะ ทะสะพะละญาณานุภาเวนะ สัพพัญญุตะญาณานุภาเวนะ เมตตากะรุณามุทิตาอุเปกขานุภาเวนะ สัพพะปะริตตานุภาเวนะ ระตะนัตตะยะสะระณานุภาเวนะ ตุยหัง สัพพะโรคะโสกุปัททะวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา วินัสสันตุ สัพพะอันตะรายาปิ วินัสสันตุ สัพพะสังกัปปา ตุยหัง สะมิชฌันตุ ทีฆายุตา ตุยหัง โหตุ สะตะวัสสะชีเวนะ สะมังคิโก โหตุ สัพพะทา ฯ อากาสะปัพพะตะวะนะภูมิคังคามะหาสะมุททา อารักขะกา เทวะตา สะทา ตุม๎เห อะนุรักขันตุ ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

บทสวดชัยน้อย (นะโมเม)

นะโม เม พุทธะเตชัสสา ระตะนัตตะยะธัมมิกา
เตชะปะสิทธิ ปะสีเทวา นารายะบระเมสุรา
สิทธิพรหมา จะ อินทา จะ จะตุโลกา คัมภีรักขะกา
สะมุททา ภูตุงคังคา จะ สะหรัมพะชัยะปะสิทธิ ภะวันตุ เต
ชัยะ ชัยะ ธระณิ ธระณี อุทะธิ อุทะธี นะทิ นะที
ชัยะ ชัยะ คะคนละตนละนิสัย นิรัยสัยเสนนะ เมรุราชชะพล นระชี
ชัยะ ชัยะ คัมภีระ โสมภี นาเคนทะนาคี ปีสาจจะ ภูตะกาลี
ชัยะ ชัยะ ทุนนิมิตตะโรคี ชัยะ ชัยะ สิงคี สุทา ทานะ มุขะชา
ชัยะ ชัยะ วะรุณณะ มุขะ สาตรา ชัยะ ชัยะ จัมปา ทินาคะ กุละ คันถก
ชัยะ ชัยะ คัชชะคนนะตุรง สุกระภุชง สีหะ เพียคฆะ ทีปา
ชัยะ ชัยะ วะรุณณะ มุขะ ยาตรา ชิตะ ชิตะ เสนนารี ปุนะ สุทธิ นระดี
ชัยะ ชัยะ สุขา สุขา ชีวี ชัยะ ชัยะ ธรณีดะเลสะทาสุชัยยา
ชัยะ ชัยะ ธระณี สานติน สะทา ชัยะ ชัยะ มังกะราช รัญญา ภะวัตเค
ชัยะ ชัยะ วะรุณณะ ยักเข ชัยะ ชัยะ รักขะเส สุระภูชะเตชา
ชัยะ ชัยะ พรหมเมนทะคะณา ชัยะ ชัยะ ราชาธิราช สาชชัย
ชัยะ ชัยะ ปะฐะวิง สัพพัง ชัยะ ชัยะ อระหันตา ปัจเจกะพุทธะสาวัง
ชัยะ ชัยะ มะเหสุโร หะโรหะรินเทวา ชัยะ ชัยะ พรหมมา สุรักโข
ชัยะ ชัยะ นาโค วิรุฬหะโก วิรูปักโข จันทิมา ระวิ
อินโท จะ เวนะเตยโย จะ กุเวโร วะรุโณปิ จะ
อัคคิ วาโย จะ ปาชุณโห กุมาโร ธะตะรัฏฐะโก
อัฏฐาระสะ มะหาเทวา สิทธิตาปะสะอาทะโย
อิสิโน สาวะกา สัพพา ชัยะ ราโม ภะวันตุ เต

ชัยะ ธัมโม จะ สังโฆ จะ ทะสะปาโล จะ ชัยะกัง
เอเตนะ ชัยะ เตเชนะ ชัยะ โสตถี ภะวันตุ เต
เอเตนะ พุทธะ เตเชนะ โหตุ เต ชัยะมังคะลัง

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา พรหมะคะณา มะเหสิโน

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา อินทะคะณา มะเหสิโน

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา เทวาคะณา มะเหสิโน

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา สุปัณณะคะณา มะเหสิโน

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา นาคาคะณา มะเหสิโน

ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา ชัยะ ตะทา สะหรัมหะคะณา มะเหสิโน

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณา นิกัตตะวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ

เต อัตถะลัทธา สุขิตา วิรูฬ์หา พุทธะสาสะเน
อะโรคา สุขิตา โหถะ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ
สุณันตุ โภนโต เย เทวา อัส์มิง ฐาเน อะธิคะตา
ทีฆายุกา สะทา โหนตุ สุขิตา โหนตุ สัพพะทา
รักขันตุ สัพพะสัตตานัง รักขันตุ ชินะสาสะนัง
ยา กาจิ ปัตถะนา เตสัง สัพเพ ปูเรนตุ มะโนระถา
ยุตตะกาเล ปะวัสสันตุ วัสสัง วัสสา วะลาหะกา
โรคาจุปัททะวา เตสัง นิวาเรนตุ จะ สัพพะทา
กายะสุขัง จิตตะสุขัง อะระหันตุ ยะถาระหัง.

อิติ จุลละชัยยะสิทธิมังคะลัง สะมันตัง ฯ

หมายเหตุ

๑. ตัวอักษรที่ขีด เส้นสัญญประกาศ ไว้ข้างใต้ คือ ตัว “ธ, บ, อ, น” นั้น เพื่อให้ถูกต้องตามเสียงนิยม ให้อ่านว่า ธอ, บอ, ออ, นอ เช่น ธระณี, อ่านว่า ธอระณี เป็นต้น

๒. ตัว “ฑ” นั้นให้อ่านเป็นเสียงตัว “ด” เช่น โพธิมัณเฑ ให้อ่านว่า โพธิมัณเด เป็นต้น

๓. ตัวอักษรที่ไม่มี “สระ” หรือ เครื่องหมายอย่างอื่นใด ให้ถือว่าเป็นตัวสะกดทั้งหมด เช่น ธัมโม อ่านว่า ธัมโม, หรือ อินโท อ่านว่า อินโท เป็นต้น

ปาระมี ๓๐ ทัส

๑. ทานะ ปาระมี สัมปันโน, ทานะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
ทานะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๒. สีละ ปาระมี สัมปันโน, สีละ อุปะปาระมี สัมปันโน,
สีละ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๓. เนกขัมมะ ปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
เนกขัมมะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๔. ปัญญา ปาระมี สัมปันโน, ปัญญา อุปะปาระมี สัมปันโน,
ปัญญา ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๕. วิริยะ ปาระมี สัมปันโน, วิริยะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
วิริยะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๖. ขันติ ปาระมี สัมปันโน, ขันติ อุปะปาระมี สัมปันโน,
ขันติ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๗. สัจจะ ปาระมี สัมปันโน, สัจจะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
สัจจะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๘. อธิษฐานะ ปาระมี สัมปันโน, อธิษฐานะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
อธิษฐานะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๙. เมตตา ปาระมี สัมปันโน, เมตตา อุปะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๑๐. อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อุเปกขา อุปะปาระมี สัมปันโน,
อุเบกขา ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิโส ภะคะวา.

๑๑. ทะสะ ปาระมี สัมปันโน, ทะสะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
ทะสะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

หมายเหตุ

พระคาถาไหว้พระปาระมี ๓๐ ทัศ นี้ เป็นแบบฉบับดั้งเดิมของ
ครูบาเจ้าศรีวิชัย นักบุญแห่งลานนาไทย

คาถาโพธิบาท (ป้องกันภัยทั้งสิบทิศ)

๑. บูรพารัสมิง พระพุทธะคุณัง บูรพารัสมิง พระธัมเมตัง บูรพารัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๒. อาคเนย์รัสมิง พระพุทธะคุณัง อาคเนย์รัสมิง พระธัมเมตัง อาคเนย์รัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๓. ทักษิณรัสมิง พระพุทธะคุณัง ทักษิณรัสมิง พระธัมเมตัง ทักษิณรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๔. หรดีรัสมิง พระพุทธะคุณัง หรดีรัสมิง พระธัมเมตัง หรดีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๕. ปัจจิมรัสมิง พระพุทธะคุณัง ปัจจิมรัสมิง พระธัมเมตัง ปัจจิมรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๖. พายัพรัส์มิง พระพุทธะคุณัง พายัพรัส์มิง พระธัมเมตัง พายัพรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๗. อุดรรัส์มิง พระพุทธะคุณัง อุดรรัส์มิง พระธัมเมตัง อุดรรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๘. อีสานรัส์มิง พระพุทธะคุณัง อีสานรัส์มิง พระธัมเมตัง อีสานรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๙. อากาศรัส์มิง พระพุทธะคุณัง อากาศรัส์มิง พระธัมเมตัง อากาศรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๑๐. ปฐวีรัส์มิง พระพุทธะคุณัง ปฐวีรัส์มิง พระธัมเมตัง ปฐวีรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

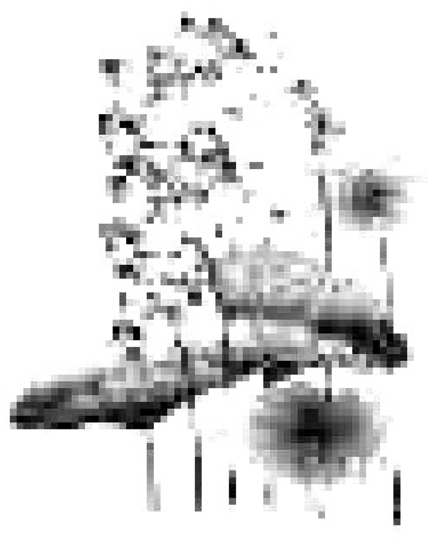

พระคาถาป้องกันภัย

(ของท่านพระอาจารย์ฝั้น อาจาโร)

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ธัมมะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ปัจเจกะพุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

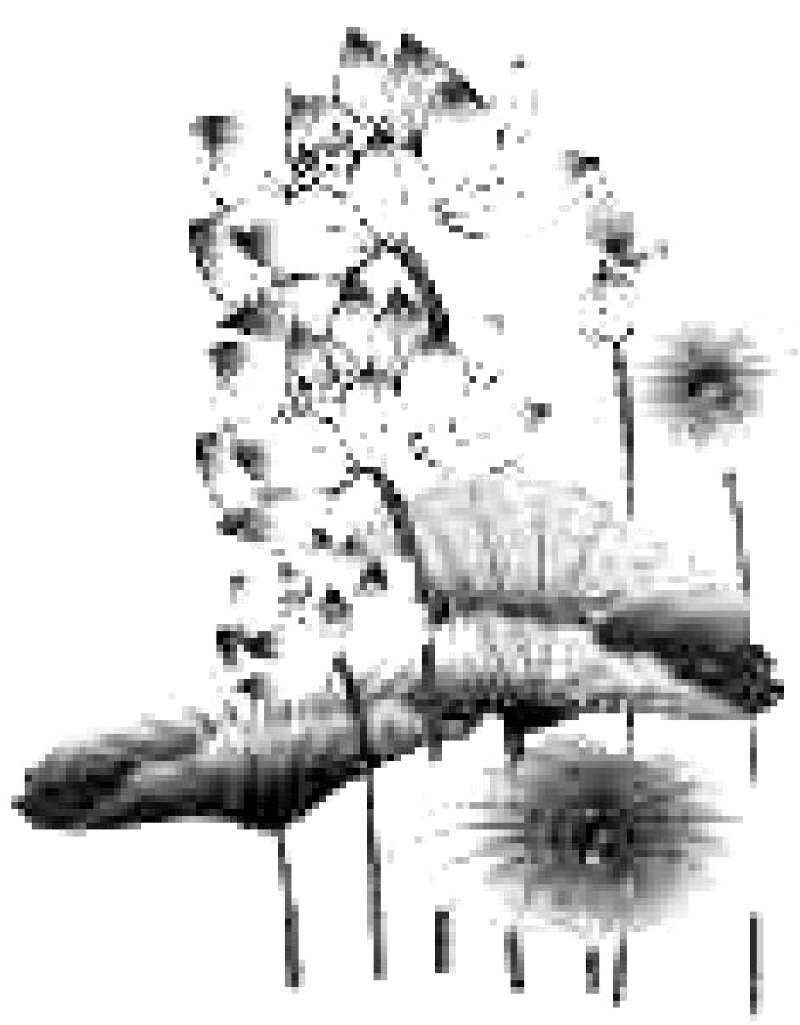

อุณหิสสวิชัย

ก่อนสวดควรจะจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัยก่อนและควรอาราธนาศีล 5 ก็ดี หรือ ศีล 8 ก็ดี เพื่อยังความเป็นมนุษย์ให้สมบูรณ์ อาศัยความบริสุทธิ์ของศีลเป็นเครื่องหนุน และเป็นกำลังในการสวดมนต์ทุกๆ อย่าง ทุกๆ บท

นะโม 3 จบ

อัตถิ อุณหิสสะ วิชะโย ธัมโม โลเก อะนุตตะโร
สัพพะ สัตตะหิ ตัตถายะ ตัง ตวัง คัณหาหิ เทวะเต
ปะริวัชเช ราชะทัณเฑ อะมะนุสเสหิ ปาวะเก
พะยัคเฆ นาเค วิเส ภูเต อะกาละ มะระเณนะ วา
สัพพัสมา มะระณา มุตโต ฐะเปตวา กาละมาริตัง
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
สุทธะสีสัง สะมาทายะ ธัมมัง สุจะริตัง จะเร
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
ลิกขิตัง จินติตัง ปูชัง ธาระณัง วาจะนัง คะรุง
ปะเรสัง เทสะนัง สุตวา ตัสสะ อายุ ปะวัฑฒะตีติ

คำแปล เทวเต ดูกรเทวดาทั้งหลาย พระธรรมนี้ชื่อว่าอุณหิสสวิชัย เป็นยอดแห่งพระธรรมทั้งหลายเป็นประโยชน์แก่สัตว์ทั้งมวล ท่านจงเอาพระธรรมนี้เป็นที่พึ่ง อุตสาห์สวดบ่นสาธยายทุกเช้าค่ำ ย่อมห้ามเสีย ซึ่งภัยทั้งปวง อันจะเกิดขึ้นจากผีปีศาจหมู่พยัคฆะงูใหญ่น้อย และพญาเสนาอำมาตย์ทั้งหลายจะไม่ตาย ผู้ใดได้เขียนไว้ก็ดี ได้ฟังก็ดี ได้สวดมนต์ภาวนาอยู่ทุกวันก็ดีจะมีอายุยืนเทวเตดูกรเทวดาทั้งหลาย ท่านจงมีความสุขเถิด

บทสรรเสริญคุณพระรัตนตรัย

ทำนองสรภัญญะ

บทสรรเสริญพระพุทธคุณ

(นำ) อิติปิโส ภะคะวา (รับพร้อมกัน) อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วัชชาจะระณะสัมปันโน, สุขโต โลกะวิทู, อนุตตะโร ปุริสสะทัมมะสาระถิ,สัตถา เทวะมะนุสสานัง, พุทโธ ภะคะวาติ (กราบ)

(นำ) องค์ใดพระสัมพุทธ *(รับพร้อมกัน)* สุวิสุทธสันดาน

ตัดมูลเกลศมาร บ มิหม่นมิหมองมัว

หนึ่งในพระทัยท่าน ก็เบิกบานคือดอกบัว

ราคี บ พันพัว สุวคนธกำจร

องค์ใดประกอบด้วย พระกรุณาดังสาคร

โปรดหมู่ประชากร มละโอฆกันดาร

ชี้ทางบรรเทาทุกข์ และชี้สุขเกษมสานต์

ชี้ทางพระนฤพาน อันพ้นโศกวิโยคภัย

พร้อมเบญจพิธจัก ษุจรัสวิมลใส

เห็นเหตุที่ใกล้ไกล ก็เจนจบประจักษ์จริง

กำจัดน้ำใจหยาบ สันดานบาปแห่งชายหญิง

สัตว์โลกได้พึ่งพิง มละบาปบำเพ็ญบุญ

ข้าขอประณตน้อม ศิรเกล้าบังคมคุณ

สัมพุทธการุญ ญภาพนั้นนิรันดร

(กราบ)

บทสรรเสริญพระธรรมคุณ

(นำ) สวากขาโต *(รับพร้อมกัน)* ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ ฯ

(นำ) ธรรมะคือคุณากร *(รับพร้อมกัน)* ส่วนชอบสาธร
ดุจดาวประทีปชัชวาล

แห่งองค์พระศาสดาจารย์ ส่องสัตว์สันดาน
สว่างกระจ่างใจมล

ธรรมใดนับโดยมรรคผล เป็นแปดพึงยล
และเก้ากับทั้งนฤพาน

สมญาโลกอุดรพิสดาร อันลึกโอฬาร
พิสุทธิ์พิเศษสุกใส

อีกธรรมต้นทางครรไล นามขนานขานไข
ปฏิบัติปริยัติเป็นสอง

คือทางดำเนินดุจคลอง ให้ล่วงลุปอง
ยังโลกอุดรโดยตรง

ข้า ฯ ขอโอนอ่อนอุตมงค์ นบธรรมจำนง
ด้วยจิตและกายวาจา ฯ

(กราบ)

บทสรรเสริญพระสังฆคุณ

(นำ) สุปะฏิปันโน *(รับพร้อมกัน)* ภะคะวาโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

(นำ) สงฆ์ใดสาวกศาสดา *(รับพร้อมกัน)* รับปฏิบัติมา
แต่องค์สมเด็จภควันต์
เห็นแจ้งจตุสัจเสร็จบรร ลุทางที่อัน
ระงับและดับทุกข์ภัย
โดยเสด็จพระผู้ตรัสไตร ปัญญาผ่องใส
สะอาดและปราศจากมัวหมอง
เห็นห่างทางข้าศึกปอง บ มิลำพอง
ด้วยกายและวาจาใจ
เป็นเนื้อนาบุญอันไพ ศาลแด่โลกัย
และเกิดพิบูลย์พูนผล
สมญาเอารสทศพล มีคุณอนนต์
อเนกจะนับเหลือตรา
ข้า ฯ ขอนบหมู่พระศรา พกทรงคุณา
นุคุณประดุจรำพัน
ด้วยเดชบุญข้าอภิวันท์ พระไตรรัตน์อัน
อุดมดิเรกนิรัติศัย
จงช่วยขจัดโพยภัย อันตรายใดใด
จงดับและกลับเสื่อมสูญฯ

(กราบ)

คำถวายเครื่องสักการะในวันวิสาขบูชา
และวันวิสาขอัฏฐมีบูชา

ว่า นะโม ๓ จบ แล้วนำ

ยะมัมหะ โข มะยัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา, โย โน ภะคะวา สัตถา, ยัสสะ จะ มะยัง ภะคะวะโต ธัมมัง โรเจมะ, อะโหสิ โข โส ภะคะวา, มัชฌิเมสุ ชะนะปะเทสุ อะริยะเกสุ มะนุสเสสุ อุปปันโน, ขัตติโย ชาติยา, โคตะโม โคตเตนะ, สักยะปุตโต สักยะกุลา ปัพพะชิโต, สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก, สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ. นิสสังสะยัง โข โส ภะคะวา, อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวา สวากขาโต โข ปะนะ, เตนะ ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ, สุปะฏิปันโน โข ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโตสาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสปุคะลา.

อะยัง โข ปะนะ ปะฏิมา, ตัง ภะคะวันตัง

อุททิสสะ กะตา ปะติฏฐาปิตา, ยาวะเทวะ ทัสสะเนนะ,

ตัง ภะคะวันตัง อะนุสสะริตวา, ปะสาทะสังเวคะปะฏิลาภายะ, มะยัง โข เอตะระหิ, ["อิมัง วิสาขะปุณณะมีกาลัง, ตัสสะ ภะคะวะโต ชาติสัมโพธินิพพานะกาละสัมมะตัง ปัตวา] อิมัง ฐานัง สัมปัตตา, อิเม ทัณฑะทีปะธูปาทิสักกาเร คะเหตวา, อัตตะโน กายัง สักการูปะธานัง การิตวา, ตัสสะ ภะคะวะโต ยะถาภุจเจ คุเณ อะนุสสะรันตา,

อิมัง ปะฏิมาฆะรัง, ติกขัตตุง ปะทักขิณัง กะริสสามะ,

ยะถาคะหิเตหิ สักกาเรหิ ปูชัง กุรุมานา. สาธุ โน ภันเต ภะคะวา, สุจิระปะริ-นิพพุโตปิ, ญาตัพเพหิ คุเณหิ อะตีตารัมมะณะตายะ ปัญญายะมาโน, อิเม อัมเหหิ คะหิเต สักกาเร. ปะฏิคคัณ์หาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

คำแปล เราทั้งหลายถึงซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใดว่าเป็นสรณะที่พึ่ง, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใดเป็นศาสดาของเราทั้งหลาย และเราทั้งหลายชอบใจซึ่งพระธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ได้ทรงอุบัติแล้วในหมู่มนุษย์ชาวอริยกะ มัชฌิมชนบท เป็นกษัตริย์โดยพระชาติ มีพระนามว่าโคตมะโดยพระโคตร เป็นโอรสแห่งเจ้าศากยะ เสด็จออกบรรพชาจากศากยสกุล, พระองค์ได้ตรัสรู้ซึ่งพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณในโลกกับด้วย เทวดา มาร พรหม ในประชาชนกับด้วยสมณะและพราหมณ์ กับด้วยเทวดาและมนุษย์, ข้อนี้ไม่ต้องสงสัยเลย, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น เป็นพระอรหันต์ตรัสรู้ชอบเอง ทรงถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะเสด็จไปดีแล้ว ทรงรู้แจ้งโลก เป็นสารถีผู้ฝึกบุคคลที่ควรฝึกได้ ไม่มีผู้อื่นยิ่งกว่า เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้ตื่นแล้ว (หรือเบิกบานแล้ว) เป็นผู้มีโชค อนึ่งพระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ตรัสดีแล้ว เป็นคุณอันผู้ได้บรรลุพึงเห็นเองไม่ประกอบด้วยกาล ควรเรียกให้มาดู ควรน้อมเข้ามาในตน อันวิญญูชนถึงรู้จำเพาะตน อนึ่งพระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเป็นธรรม ปฏิบัติชอบยิ่ง นี่คือ คู่แห่งบุรุษสี่ บุรุษบุคคลแปด (นี่ พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ควรของคำนับ, ควรของต้อนรับ, ควรของทำบุญ, ควรกระทำอัญชลี (ประณมมือไหว้) เป็นนาบุญ

ของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า]. ก็ พระปฏิมากรนี้แล อันพุทธศาสนิกชน

สร้างอุทิศเฉพาะ พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น เพียงเพื่อระลึกถึงพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นด้วยทัสสนกิจแล้ว จึงกลับได้ซึ่งความเลื่อมใสและความสลดจิต. บัดนี้เราทั้งหลาย [๑ มาถึงกาลวิสาขบูรณมีนี้ ซึ่งทราบกันดีแล้วว่า กาลเป็นที่ประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพานของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น] จึงมาประชุมยังสถานที่นี้ ถือเอาเครื่องสักการะมีเทียนและธูปเป็นต้นเหล่านี้ กระทำกายของตน ประดุจเชิงรองรับเครื่องสักการะ ระลึกถึงพระคุณอันเป็นจริงอย่างไร

ของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น จักกระทำประทักษิณ พระปฏิมานี้ สิ้นวาระ

สามรอบ กระทำการบูชาด้วยเครื่องสักการะ อันข้าพเจ้าทั้งหลายถือไว้แล้ว. สาธุ ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ดังข้าพระองค์ขอโอกาส ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย แม้เสด็จปรินิพพานไปนานแล้ว แต่ยังทรงอยู่ด้วยพระคุณทั้งหลาย อันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายจะพึงรู้โดยคามเป็นอตีตารมณ์ ขอพระองค์จงทรงรับเครื่องสักการะทั้งหลาย อันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายถือไว้แล้ว เหล่านี้ เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนานเทอญ.

(สวดต่อหน้า ๔๖)

คำถวายเครื่องสักการะในวันอาสาฬหบูชา

ว่า นะโม ๓ จบ แล้วนำ

ยะมัมหะ โข มะยัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา, โย โน ภะคะวา สัตถา, ยัสสะ จะ มะยัง ภะคะวะโต ธัมมัง โรเจมะ. อะโหสิ โข โส ภะคะวา, อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, สัตเตสุ การุญญัง ปะฏิจจะ กะรุณายะโก หิเตสี อะนุกัมปัง อุปาทายะ, อาสาฬหะ ปุณณะมิยัง พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย, ปัญจะวัคคิยานัง ภิกขูนัง, อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะฐะมัง ปะวัตเตตวา, จัตตาริ อะริยะสัจจานิ ปะกาเสสิ.

ตัสมิญจะ โข สะมะเย, ปัญจะวัคคิยานัง ภิกขูนัง ปะมุโข, อายัสมา อัญญาโกณฑัญโญ, ภะคะวะโต ธัมมัง สุตวา, วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง ปะฏิละภิตวา, "ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ." ภะคะ-วันตัง อุปะสัมปะทัง ปะฏิละภิตวา, ภะคะวะโต เยวะสันติกา, เอหิภิกขุ อุปะสัมปะทัง ปะฏิละภิตวา, ภะคะวะโต ธัมมะวินะเย อะริยะสาวะกะสังโฆ, โลเก ปะฐะมัง อุปปันโน อะโหสิ.

ตัสมิญจาปิ โข สะมะเย, สังฆะระตะนัง โลเก ปะฐะมัง อุปปันนัง อะโหสิ, พุทธะระตะนัง ธัมมะระตะนัง สังฆะระตะนันติ, ติระตะนัง สัมปุณณัง อะโหสิ.

มะยัง โข เอตะระหิ, อิมัง อาสาฬหะปุณณะมีกาลัง, ตัสสะ ภะคะวะโต ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะกาละสัมมะตัง, อะริยะสาวะกะสังฆะอุปปัตติกาละสัมมะตัญจะ, ระตะนัตตะยะสัมปุระณะ กาละสัมมะตัญจะ ปัตวา, อิมัง ฐานัง สัมปัตตา, อิเม สักกาเร คะเหตวา, อัตตะโน กายัง สักการูปะธานัง กะริตวา,- ตัสสะ ภะคะวะโต ยะถาภุจเจ คุเณ อะนุสสะรันตา,

อิมัง พุทธปะฏิมัง ติกขัตตุง ปะทักขิณัง กะริสสามะ,

ยะถาคะหิเตหิ สักกาเรหิ ปูชัง กุรุมานา.

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา, สุจิระปะรินิพพุโตปิ, ญาตัพเพหิ คุเณหิ

อะตีตารัมมะณะตายะ ปัญญายะมาโน, อิเม อัมเหหิ คะหิเต สักกาเร ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

คำแปล เราทั้งหลายถึงซึ่งพระผู้มีพระภาคพระองค์ใด ว่าเป็นสรณะที่พึ่ง พระผู้มีพระภาค เจ้าพระองค์ใด เป็นศาสดาของเราทั้งหลาย, อนึ่งเราทั้งหลายชอบใจซึ่งพระธรรมของ พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น เป็นพระอรหันต์ตรัสรู้ชอบเอง ทรงอาศัยความการุญในสัตว์ทั้งหลาย ทรงพระกรุณาแสวงหาประโยชน์เกื้อกูล ทรงอาศัยความเอ็นดู ได้ยังพระธรรมจักรอันยอดเยี่ยมให้เป็นไป ทรงประกาศอริยสัจ ๔ เป็นครั้งแรก แก่พระภิกษุปัญจวัคคีย์ ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้กรุงพาราณสี ในวันอาสาฬหปุณณมี.

อนึ่ง ในสมัยนั้นแล ท่านพระอัญญาโกณฑัญญะ ผู้เป็นหัวหน้าของพระภิกษุปัญจวัคคีย์ ฟังธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว ได้ธรรมจักษุอันบริสุทธิ์ปราศจากมลทินว่า “สิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งทั้งปวงนั้น มีความดับไปเป็นธรรมดา” จึงทูลขออุปสมบทกับพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว ได้เป็นพระอริยสงฆ์สาวกในธรรมวินัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นองค์แรกในโลก

อนึ่ง ในสมัยนั้นแล พระสังฆรัตนะ ได้บังเกิดขึ้นเป็นครั้งแรก พระรัตนตรัย คือ พระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ พระสังฆรัตนะ ได้สมบูรณ์แล้วในโลก.

บัดนี้ เราทั้งหลาย มาถึงซึ่งมงคลสมัยอาสาฬหปุณณมี วันเพ็ญอาสาฬหมาสที่รู้พร้อมกันว่า เป็นวันที่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงประกาศพระธรรมจักรเป็นวันที่เกิดขึ้นแห่งพระอริยสงฆ์สาวก และเป็นวันที่พระรัตนตรัยสมบูรณ์ คือครบ ๓ รัตนะ จึงมาประชุมกันแล้ว ณ ที่นี้ ถือ สักการะเหล่านี้ กระทำกายของตนประดุจเชิงรองรับเครื่องสักการะ ระลึกถึงพระคุณตามเป็นจริงทั้งหลายของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น จักทำประทักษิณเสิ้น

วาระสามรอบ ซึ่งอย่างไร พระพุทธปฏิมา นี้ บูชาอยู่ด้วยสักการะ อันถือไว้แล้ว

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้เสด็จปรินิพพานนานแล้ว แต่ยังทรงอยู่ด้วยพระคุณทั้งหลาย อันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย จะพึงรู้โดยความเป็นอดีตารมณ์ จงทรงรับเครื่องสักการะ อันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายถือไว้แล้วนี้ เพื่อประโยชน์เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ.

(สวดต่อหน้า ๔๖)

คำถวายเครื่องสักการะในวันมาฆปุณณมี

ว่า นะโม ๓ จบ แล้วนำ

อัชชายัง มาฆะปุณณะมี สัมปัตตา, มาฆะนักขัตเตนะ ปุณณะจันโทยุตโต, ยัตถะ ตะถาคะโต อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, จาตุรังคิเก สาวะกะสันนิปาเต, โอวาทะปาฏิโมกขัง อุททิสิ.

ตะทาหิ อัฑฒะเตระสานิ ภิกขุสะตานิ, สัพเพสังเยวะ ขีณาสะวานัง, สัพเพเต เอหิภิกขุกา, สัพเพปิ เต อะนามันติตาวะ, ภะคะวะโต สันติกังอาคะตา, เวฬุวะเน กะลันทะกะนิวาเป, มาฆะปุณณะมิยัง วัฑฒะมานะกัจ–ฉายะยะ, ตัสมิญจะ สันนิปาเต, ภะคะวา วิสุทธุตตะมุโปสะถัง อะกาสิ, โอวาทะปาฏิโมกขัง อุททิสิ.

อะยัง อัมหากัง ภะคะวะโต, เอโกเยวะ สาวะกะสันนิปาโต อะโหสิ จาตุรังคิโก, อัฑฒะเตระสานิ, ภิกขุสะตานิ, สัพเพสังเยวะ ขีณาสะวานัง, มะยันทานิ, อิมัง มาฆะปุณณะมีนักขัตตะสะมะยัง, ตักกาละสะทิสัง สัมปัตตา, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะมะนุสสะระมานา. อิมัสมิง ตัสสะ ภะคะวะโต, สักขิภูเต เจติเย,

อิเม ทัณฑะทีปะธูปะปุปผาทิสักกาเร คะเหต์วา อัตตะโน กายัง สักการูปะธานัง กะริต์วา ตัสสะ ภะคะวะโต เตสัญจะ อัฑฒะเตระสานัง ภิกขุ–สะตานัง ยะถาภุจเจ คุเณ อะนุสสะรันตา อิมัง ปะฏิมาฆะรัง.
ติกขัตตุง ปะทักขิณัง กะริสสามะ ยะถา คะหิเตหิ สักกาเรหิ ปูชัง กุรุมานา

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา, สะสาวะกะสังโฆ สุจิระปะรินิพพุโตปิ, คุเณหิ ธะระมาโน, อิเม สักกาเร ปะฏิคคัณ์หาตุ, อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

คำแปล วันนี้มาถึงวันมาฆบูรณมี พระจันทร์เต็มดวง ประกอบด้วยมาฆนักษัตรฤกษ์ ซึ่งเป็นวันที่พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดงโอวาทปาฏิโมกข์ ในสาวกสันนิบาต อันประกอบด้วยองค์ ๔ ก็ครั้งนั้น พระขีณาสพรวมทั้งหมด ๑,๒๕๐ รูปด้วยกัน ท่านเหล่านั้น ล้วนเป็นเอหิภิกขุ. ทั้งใคร ๆ ไม่ได้นิมนต์ มาสู่สำนักพระผู้มีพระภาคเจ้า. ในสาวกสันนิบาต นั้นพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ทรงทำวิสุทธอุโบสถอันอุดม เวลาตะวันบ่ายในวันมาฆบูรณมี ณ พระวิหารเวฬุวัน กลันทกนิวาปสถาน [และ] ได้ทรงแสดงโอวาทปาฏิโมกข์. สาวกสันนิบาต ของพระผู้มีพระภาคเจ้าของเราทั้งหลาย ประกอบด้วยองค์ ๔ มีภิกษุ ๑,๒๕๐ ล้วน พระขีณาสพทั้งสิ้น นี้ได้มีคราวเดียวเท่านั้น บัดนี้ เราทั้งหลายมาถึงมาฆบูรณมีนักขัตตสมัย เช่นกับกาลดังกล่าวมานั้น ระลึกถึงอยู่ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น แม้เสด็จปรินิพพาน นานแล้ว ถือเครื่องสักการะทั้งหลาย มีประทีปดอกไม้เป็นต้น กระทำกายของตนประดุจ เชิงรองรับเครื่องสักการะ ระลึกถึงคุณ ที่เป็นจริงของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น และภิกษุสงฆ์ ๑,๒๕๐ นั้น ด้วยกระทำประทักษิณ~~พระสถูปและ~~เรือนปฏิมา สิ้นวาระสามรอบ ทำการบูชา ด้วยเครื่องสักการะที่ถือไว้แล้วนี้ สาธุ ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ดังข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอโอกาส ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมด้วยพระสงฆ์สาวก แม้เสด็จปรินิพพานมาแล้ว แต่ยังทรงอยู่ด้วยพระคุณทั้งหลายจงทรงรับเครื่องสักการะเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

(สวดต่อหน้า ๔๖)

คำขอขมาโทษต่อพระคุณเจ้า หลวงปู่บุญฤทธิ์ ปัณฑิโต

ผู้ขอกล่าว: มะหาเถเร, ปะมาเทนะ, ทะวารัตตะเยนะ กะตัง.
สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน ภันเต

ผู้รับกล่าว: อะหัง ขะมามิ, ตุมเหหิปิ เม ขะมิตัพพัง

ผู้ขอกล่าว: ขะมามะ ภันเต

คำขอขมาโทษ

ผู้ขอกล่าว: มะหาเถเร, ปะมาเทนะ, ทะวารัตตะเยนะ กะตัง,
สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ เม (โน)[๒] ภันเต

ผู้รับกล่าว: อะหัง ขะมามิ, ตะยาปิ (ตุมเหหิปิ)[๓] เม ขะมิตัพพัง

ผู้ขอกล่าว: ขะมามิ (ขะมามะ)[๔] ภันเต

(๑ มะหาเถเร, เถเร, อาจะริเย, อายัสมันเต ๒,๓,๔ (.......) ใช้เมื่อมีผู้กล่าวขอขมาหลายรูป)

กรวดน้ำ

อิมินา ปุญญกัมเมนะ ด้วยเดชะผลบุญแห่งข้าพเจ้านี้ อุทิศไปนี้ ขอให้ไปค้ำชูอุดหนุน บิดามารดา ครู อุปัชฌา อาจารย์ พระมหากษัตริย์ มิตรรักสนิท เพื่อนสารา สัตว์น้อยใหญ่ พระภูมิเจ้าที่ เจ้ากรุงพาลี พระนางธรณี พระนางคงคา พระยามัจจุราช นายนิริยะบาล นายพันธุระเสนาบดี กับทั้งท้าวจตุโลกะบาลทั้งสี่ ศรีคุตอำมาตย์ ชั้นจาตุมหาราชิกา เบื้องบนจนถึงที่สุดมหาพรหม เบื้องต่ำตั้งแต่อเวจีขึ้นมา จนถึงมนุษย์โลก โดยรอบสุดขอบจักรวาล อนันตจักรวาล ท่านทั้งหลายที่ต้องทุกข์ ขอให้พ้นจากทุกข์ ท่านทั้งหลายที่ได้สุข ขอให้สุขยิ่งๆ ขึ้นไป ด้วยเดชะผลบุญแห่งข้าพเจ้าอุทิศไปนี้ ขอให้จงเป็นอุปนิสัย เป็นปัจจัย เพื่อจะกระทำให้แจ้ง ซึ่งพระนิพพาน ในปัจจุบันกาลนี้เทอญ

พุทธะเมตตัง จิตตังมะมะ พุทธะพุทธา นุภาเวนะ
ธัมมะเมตตัง จิตตังมะมะ ธัมมะธัมมา นุภาเวนะ
สังฆะเมตตัง จิตตังมะมะ สังฆะสังฆา นุภาเวนะ ฯ

คำแผ่เมตตา

(หันทะ มะยัง เมตตาผะระณัง กะโรมะ เส)

อะหัง สุขิโต โหมิ นิททุกโข โหมิ
อะเวโร โหมิ อัพ๎ยาปัชโฌ โหมิ
อะนีโฆ โหมิ สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ
สัพเพ สัตตา สุขิตา โหนตุ
สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ สัตตา อัพ๎ยาปัชฌา โหนตุ
สัพเพ สัตตา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ สัตตา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ
สัพเพ สัตตา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ
สัพเพ สัตตา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
สัพเพ สัตตา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา
กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปะฏิสะระณา
ยัง กัมมัง กะริสสันติ, กัล๎ยาณัง วา ปาปะกัง วา,
ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ

ข้าพเจ้าตั้งจิตอุทิศผล บุญกุศลนี้ไปให้ไพศาล
ถึงบิดามารดาและอาจารย์ ทั้งลูกหลานญาติมิตรสนิทกัน
คนเคยร่วมทำงานการทั้งหลาย มีส่วนได้ในกุศลผลของฉัน
ทั้งเจ้ากรรมนายเวรและเทวัญ ขอให้ท่านได้กุศลผลนี้ เทอญ

วิธีทำสมาธิอย่างง่ายๆ

๑. นั่งในท่าขัดสมาธิ ขาขวาทับขาซ้าย มือขวาวางทับมือซ้ายตั้งกายให้ตรง ดำรงสติให้มั่น

๒. หายใจตามสบาย อย่าเกร็ง และให้สร้างความพร้อมทางจิตใจ โดยการตัดความกังวลในสิ่งต่าง ๆ ออกไปชั่วคราว พยายามลืมอย่ากำหนดจดจำอารมณ์ที่ก่อกวนใจให้ฟุ้งซ่าน

๓. มาตั้งความระลึกรู้ อยู่ที่ลมหายใจเข้าออกแต่เพียงอย่างเดียวหายใจเข้าก็ให้รู้ตัว พร้อมกับภาวนาว่า "**พุท**" หายใจออกก็ให้รู้ตัวพร้อมภาวนาว่า "โธ" ให้ตามรู้ลมหายใจแบบสบาย ๆ ให้ติดต่อกันไปทุกขณะ อย่าให้เผลอแว๊บไปหาอารมณ์อื่น

๔. ถ้ารู้ว่าจิตแว๊บไปทางอื่น ก็ให้รีบดึงกลับมาระลึกรู้อยู่ที่ลมหายใจใหม่ พอนาน ๆ ไป มันก็จะเคยชินไปเอง

๕. หลังจากเลิกนั่งสมาธิแล้ว ก็ไม่ควรปล่อยสติ ควรเอาสติมาระลึกรู้อยู่ที่ลมหายใจเสมอ เมื่อมีเวลาว่างให้ฝึกอยู่เช่นนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในท่ายืน เดิน นั่ง หรือนอน ก็จะเป็นการฝึกใจให้มีสมาธิอยู่เสมอ ๆ ในที่สุดจิตใจก็กลายเป็นสมาธิไปในตัว ซึ่งเกิดจากความเป็นผู้มีสตินั่นเอง.

คุณประโยชน์หรืออานิสงส์อื่น ของการสวดมนต์นั้นยังมีอีกดังนี้

๑. ทำให้จิตเป็นสมาธิ ได้ถึงระดับอุปจารสมาธิ
๒. ทำให้ได้บุญและเกิดความปีติปราโมทย์ในคุณของพระรัตนตรัย
๓. ป้องกันภัยอันตรายทั้งมวลไม่ให้เข้ามากล้ำกลายได้
๔. เทวดาย่อมอภิบาลรักษา
๕. ทำให้สมองปลอดโปร่ง มีความจำดี
๖. ทำให้มีความอุตสาหะในการทำความดี โดยมีพระพุทธองค์ทรงเป็นตัวอย่าง
๗. จะทำให้เป็นคนที่ควรเชื่อถือได้
๘. เมื่อสวดบ่อย ๆ จะทำให้จิตใจเยือกเย็น มีเมตตา มหานิยม
๙. การค้าขายหรือทำกิจการสิ่งใด ก็ไม่ติดขัดจะเจริญก้าวหน้าได้ดี

"กายนี้เป็นบ่อเกิดแห่งความจริงแท้ อันสูงสุดในธรรม ปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์ การพิจารณาค้นคว้าในอาการ ๓๒ กายคตาสติ ให้รู้แจ้งเห็นจริงในอริยสัจธรรม เป็นมรรควิธีที่ควรดำเนินอย่างไม่ลดละ"

(พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต)

รายนามผู้พิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน

คุณบุปผา สวัสดี	คุณอัคนิตย์ วรรณา และครอบครัว	คุณธิติสรรค์ เหลี่ยวรุ่งเรือง และครอบครัว
คุณปุณญภา สวัสดี	คุณสุระ งามบริสุทธิ์ และครอบครัว	คุณอาภาศรี วุ้นบาง และครอบครัว
คุณรตาธร สวัสดี	คุณภรณี จิรากร	คุณจิตติพร ธนบุญเกษม และครอบครัว
คุณชานนทร์ เบญจทวีผล	คุณประภาวดี จิรากร	คุณถิรวัฒน์ ส่วนเส้ง และครอบครัว
ด.ช.ชยุต เบญจทวีผล	คุณมงคล - เวณู - เกศแก้ว ตระหง่านศรี	คุณธาชวดี - ธิติ - กลวัชร - เศรษฐนันท์ กำเหนิดดี
คุณภูมิเดชา สวัสดี	คุณกิติคุณ ล้วนปรีดา	คุณณัฐพงศ์ โปอาอะ และครอบครัว
คุณภูวเดช สวัสดี	คุณศิริพร - กนกวรรณ เพ็งพันธุ์	คุณสุรัตน์ หัวศิริรักษ์ และครอบครัว
คุณมุทิตา คุณเจริญ	คุณปรารถนา บุศยมงคล และครอบครัว	คุณอจิมา ดองเสียน และครอบครัว
คุณกรมิษฐ์ บุญเกิด	คุณชัชวาลย์ อึ่มบัญชร และครอบครัว	คุณวุฒิธร มหัทธนวงศ์วาน และครอบครัว
คุณปรียากร สีปตา	คุณศักดิ์ดา คงธนแก้ว	คุณปานฤทัย โชคอำนวยสินชัย
คุณธาริตา สวัสดิวารี	คุณเล็ก แซ่เบ๊	ด.ญ.พรหมภัสสร พงษ์อมรพรหม
คุณสินทัศ พุ่มทอง	คุณกฤษณพล คงธนแก้ว	คุณอุไรพร วงศ์ตรีภพ และครอบครัว
คุณณัชชา หงษ์โต และครอบครัว	คุณสุภัคชญา สภาวธรรม และครอบครัว	

คำอธิษฐาน

ขออานิสงส์แห่งบุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้ทำดีแล้วนี้ จงเป็นปัจจัยให้เกิดปัญญาดวงตาเห็นธรรมถึงซึ่งความพ้นทุกข์ คือ พระนิพพานเทอญ หากแม้นพระนิพพานจะยังไม่ปรากฏเพียงใดขึ้นชื่อว่าความไม่มี, ความไม่รู้, ความขัดสนจนยาก จงอย่าได้มีแก่ ข้าพเจ้าตลอดกาลทุกเมื่อ

ขอข้าพเจ้าจงมีความสะดวกคล่องตัวทุกประการ ทั้งในการดำรงชีวิต, การบำเพ็ญทาน,ศีล,ภาวนา ตราบเข้าสู่พระนิพพานและขอบุญนี้ ยังให้กายของข้าพเจ้ามีแรงช่วยเหลือตนเองได้จนถึงที่สุดของชีวิต

หากแม้นยังต้องเวียนเกิดเวียนตายอยู่เพียงใด ขอให้ข้าพเจ้าจงเป็นไปในฝ่ายสัมมาทิฐิเพียงฝ่ายเดียว ขอจงได้บังเกิดอยู่แต่ในสุคติโลก สวรรค์และโลกมนุษย์ เป็นผู้ได้เพศบริสุทธิ์ ได้พบพระพุทธศาสนา เกิดในตระกูลสัมมาทิฐิ อยู่ในท่ามกลางกัลยาณมิตร ได้พบสัตบุรุษ ผู้รู้ธรรมอันประเสริฐ และมีกรรมสัมพันธ์อันดี ได้ฟัง, ศึกษาและปฏิบัติธรรมจนถึงซึ่งพระนิพพานเทอญ

บาปกรรมอันใดที่ข้าพเจ้าได้ประมาทพลาดพลั้งที่ได้กระทำแล้วแต่ปฐมชาติ ปฐมกัลป์ นับแต่เกิดมาเป็นมนุษย์ขออย่าได้มีโอกาสส่งผล ขอจงกลายเป็นอโหสิกรรม ขอกุศลที่ข้าพเจ้ากระทำไว้ดีแล้วจงส่งผลก่อนเป็นบุญศักดิ์สิทธิ์ มีฤทธิ์ มีเดช มีอานุภาพเป็นอัศจรรย์ ขอความปรารถนาทั้งหลายทั้งปวงของข้าพเจ้า จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพ แห่งพระพุทธเจ้า, พระธรรมเจ้า, พระอรหันต์เจ้า และพระอริยะสงฆ์เจ้าทั้งปวงเทอญ

การให้ธรรมเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

อานิสงส์ของการแจกหนังสือธรรมะเป็นทาน

๑. กรรมเวรจากอดีตชาติจะได้ลบล้างมลายหายสิ้น
๒. ความเป็นสิริมงคลย่อมจะมีมาสู่ครัวทุกบ้านทุกเรือน
๓. บุตรหลานที่พาลเกเรจะกลับตัวเป็นคนดี
๔. วงศ์ตระกูลจะมีผู้สืบทอด และเจริญรุ่งเรืองทุกๆชั่วอายุ
๕. คิดทำกิจการงานใดมีคนมาช่วยเหลือราบรื่นสมใจ
๖. ขจัดเคราะห์ภัย ภัยใหญ่จะกลายเป็นภัยเล็ก
๗. คนป่วยเรื้อรังหรือโรคภัยจากเจ้ากรรมนายเวรจะพ้นไป
๘. วิญญาณทุกข์ของบรรพชน จะพ้นจากทรมานไปสู่สุคติ
๙. เป็นบารมีคุ้มครองลูกหลานให้อยู่เย็นเป็นสุข
๑๐. บังเกิดบุญวาสนา และมีอายุยืนยาว (ถึงพ่อแม่ด้วย)

ผู้ประพฤติปฏิบัติธรรมะเท่านั้นที่พ้นจากทุกข์ได้

อยากรวย ให้พากันทำทาน　　อยากสวย ให้พากันรักษาศีล
อยากดี ให้พากันเจริญภาวนา　　ข้าฯ จะมีเกินใช้ แต่ไม่ใช่เกินมี
ชีวิตอายุสั้นต้องรีบทำความดี　　(ทำบุญ) ตั้งแต่วันนี้
พรุ่งนี้อาจไม่มีโอกาสได้ทำ　　จงพิจารณาด้วยเหตุผล อย่างมงาย

พิมพ์ที่ : บริษัท [illegible] จำกัด
โทร. 02 565 5935-6, 099 426 6654

บทสวดมนต์
หลวงปู่บุญฤทธิ์ ปัณฑิโต
(จันทรสมบูรณ์)

ณ ที่พักสงฆ์สวนทิพย์
ปากเกร็ด นนทบุรี

สารบัญ

• ศาสนพิธี จุลราชปริตร (เจ็ดตำนาน) ชุมนุมเทวดา	๒
• บทสวดถวายพรพระ	๓
• นะมะการะสิทธิคาถา	๔
• นะโมการะอัฏฐะกะคาถา	
• พระสูตร ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง	๕
• มงคลสูตร	๑๓
• ระตะนะสูตร	๑๔
• กะระณียะเมตตะสูตร	๑๗
• ขันธะปริตร	๑๘
• โมระปริตร	
• วัฏฏะกะปริตร	๑๙
• อาฏานาฏิยะปริตร	
• โพชฌังคะปริตร	๒๐
• อะภะยะปริตตะคาถา	๒๑
• เมตตานิสังสะสุตตะปาฐะคาถา	๒๒
• สัจจะกิริยาคาถา	๒๓
• เทวะตาอุยโยชะนะคาถา	
• ชะยะสิทธิคาถา	๒๔
• ทวาทะสะมัง ชะยะปะริตตะคาถา	๒๕
• มงคลจักรวาลใหญ่	๒๖
• บทสวดชัยน้อย (นะโมเม)	๒๗
• ปาระมี 30 ทัส	๓๐
• คาถาโพธิบาท (ป้องกันภัยทั้งสิบทิศ)	๓๒
• พระคาถาป้องกันภัย (ของท่านพระอาจารย์ฝั้น อาจาโร)	๓๔
• คาถาอุณหิสวิชัย	๓๕
• บทสรรเสริญพระพุทธคุณ	๓๖
• บทสรรเสริญพระธรรมคุณ	๓๗
• บทสรรเสริญพระสังฆคุณ	๓๘
• คำถวายเครื่องสักการะในวันวิสาขบูชา	๓๙
• คำถวายเครื่องสักการะในวันอาสาฬหบูชา	๔๒
• คำถวายเครื่องสักการะในวันมาฆปุณณมี	๔๔
• คำขอขมาโทษต่อพระคุณเจ้า หลวงปู่บุญฤทธิ์ ปัณฑิโต	๔๖
• คำขอขมาโทษ	
• กรวดน้ำ	
• คำแผ่เมตตา	๔๗
• วิธีทำสมาธิอย่างง่ายๆ	๔๘

ศาสนพิธี
จุลราชปริตร (เจ็ดตำนาน)
ชุมนุมเทวดา

สะรัชชัง สะเสนัง สะพันธุง นะรินทัง,
ปะริตตานุภาโว สะทา รักขะตูติ,
ผะริต์วานะ เมตตัง สะเมตตา ภะทันตา,
อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภะณันตุ.

สะมันตา จักกะวาเฬสุ อัต์ราคัจฉันตุ เทวะตา,
สัทธัมมัง มุนิราชัสสะ สุณันตุ สัคคะโมกขะทัง.

สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน, ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุม์หิ เขตเต, ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา, ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะ-จะนัง สาธะโว เม สุณันตุ.

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,

ท่านผู้เจริญทั้งหลาย ผู้มีเมตตาจงแผ่ไมตรีจิต ด้วยคิดว่า ขออานุภาพพระปริตร จงรักษาพระราชาผู้เป็นแห่งนรชน พร้อมด้วยราชสมบัติ พร้อมด้วยพระราชวงศ์ พร้อมด้วยเสนามาตย์แล้ว อย่ามีจิตฟุ้งซ่านตั้งใจสวดพระปริตร

เทพดาในรอบจักรวาฬทั้งหลาย จงมาประชุมกันในสถานที่นี้, จงฟังซึ่งสัทธรรม อันให้สวรรค์และนิพพาน ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นเจ้าแห่งมุนี.

ขอเชิญเหล่าเทพเจ้า ซึ่งสถิตอยู่ในสวรรค์ ชั้นกามภพก็ดี รูปภพก็ดี และภุมมเทวดาซึ่งสถิตอยู่ในวิมาน หรือยอดภูเขาและหุบผา ในอากาสในเกาะ ในแว่นแคว้น ในบ้าน ในต้นพฤกษาและป่าชัฏ ในเรือนและในไร่นาก็ดี และยักษ์ คนธรรพ์ นาค ซึ่งสถิตอยู่ในน้ำ บนบก และที่อันไม่เรียบรายก็ดี อันอยู่ในที่ใกล้เคียง จงมาประชุมพร้อมกันในที่นี้ คำใดเป็นของพระมุนี ท่านสาธุชนทั้งหลาย จงสดับคำข้าพเจ้านั้น

ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม,
ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม,
ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม,

บทสวดถวายพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ ครั้ง)

พระพุทธคุณ (อิติปิ โส)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ

สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

พระธรรมคุณ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติฯ

พระสังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลี กะระณีโย

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

นะมะการะสิทธิคาถา

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏโฐ สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต
มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต ปาเปสิ เขมัง ชะนะตัง วิเนยยัง ฯ
พุทธัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

ธัมโม ธะโช โย วิยะ ตัสสะ สัตถุ ทัสเสสิ โลกัสสะ วิสุทธิมัคคัง
นิยยานิโก ธัมมะธะรัสสะ ธารี สาตาวะโห สันติกะโร สุจิณโณ ฯ
ธัมมัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ โมหัปปะทาลัง อุปะสันตะทาหัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะเชตา
สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ ส๎วากขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติ ฯ
สังฆัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ พุทธานุพุทธัง สะมะสีละทิฏฐิง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

นะโมการะอัฏฐะกะคาถา*

นะโม อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ มะเหสิโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ ส๎วากขาตัสเสวะ เตนิธะ
นะโม มะหาสังฆัสสาปิ วิสุทธะสีละทิฏฐิโน
นะโม โอมาต๎ยารัทธัสสะ ระตะนัตต๎ยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตีตัสสะ ตัสสะ วัตถุตต๎ยัสสะปิ
นะโม การัปปะภาเวนะ วิคัจฉันตุ อุปัททะวา
นะโม การานุภาเวนะ สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นะโม การัสสะ เตเชนะ วิธิม๎หิ โหมิ เตชะวา ฯ

---

* พระนิพนธ์ของ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส

พระสูตร

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง

(หัวหน้านำ) หันทะ มะยัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง ภะณามะ เส ฯ

เอวัมเม สุตัง. เอกัง สะมะยัง ภะคะวา, พาราณะสิยัง วิหะระติ, อิสิปะตะเน มิคะทาเย. ตัตร๎ะ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิ.

ท๎เวเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา. โย จายัง กาเมสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค, หีโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต. โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค, ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต.

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ, มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค. เสยยะถีทัง. สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป, สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว, สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ.

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง, ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง, โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา, อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง, สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง. ยายัง ตัณ์หา โปโนพภะวิกา นันทิราคะสะหะคะตา ตัตระ ตัตราภินันทินี. เสยยะถีทัง. กามะตัณ์หา ภะวะตัณ์หา วิภะวะตัณ์หา.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง. โย ตัสสาเยวะ ตัณ์หายะ อะเสสะวิราคะนิโรโธ จาโค ปะฏินิสสัคโค มุตติ อะนาละโย.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริ-ยะสัจจัง. อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค. เสยยะถีทัง. สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป, สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว, สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ.

⊙ อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญเญยยันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

⊙ อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหีนันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

⊙ อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะ-นุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

⊙ อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิก-ขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ.

ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ, เอวันติ-ปะริวัฏฏัง ท๎วาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทธัง อะโหสิ.

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพ๎รัห๎มะเก, สัสสะมะณะพ๎ราห๎มะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง.

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ, เอวันติปะริวัฏฏัง ท๎วาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิ.

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพ์รัห์มะเก, สัสสะมะณะพ์ราห์มะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง.

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาทิ, อะกุปปา เม วิมุตติ, อะยะมันติมา ชาติ, นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติ.

อิทะมะโวจะ ภะคะวา. อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง. อิมัส์มิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัส์มิง ภัญญะมาเน, อายัส์มะโต โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง อุทะปาทิ. ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ.

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก, ภุมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง, อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ์ราห์มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พ์รัห์มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส์มินติ.

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา, จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา, ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา, ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ยามานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา, ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา, นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุต์วา, ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา, พ๎รัห๎มะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง, อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ๎ราห๎มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พ๎รัห๎มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส๎มินติ.

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ, ยาวะ พ๎รัห๎มะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ, สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ. อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ, อะติก-กัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง.

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ, อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ, อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติ.

อิติหิทัง อายัส๎มะโต โกณฑัญญัสสะ, อัญญาโกณฑัญโญต๎เววะ นามัง อะโหสีติ.

อันข้าพเจ้า (คือพระอานนทเถระ) ได้สดับมาแล้วอย่างนี้. สมัยหนึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า, เสด็จประทับอยู่ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี. ในกาลนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสเตือนพระภิกษุปัญจวัคคีย์ (คือโกณฑัญญะ, วัปปะ, ภัททิยะ, มหานามะ, อัสสชิ) ว่า.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ที่สุดสองอย่างนี้ อันบรรพชิตไม่ควรเสพ. คือ การประกอบตนให้พัวพันด้วยกาม ในกามทั้งหลายนี้ใด, เป็นธรรมอันเลวเป็นเหตุให้ตั้งบ้านเรือน บ้านของคนมีกิเลสหนา ไม่ใช่ไปจากข้าศึกคือ กิเลสไม่ประกอบด้วยประโยชน์ อย่างหนึ่ง. คือ การประกอบความเหน็ดเหนื่อยด้วยตนเหล่านี้ใด ให้เกิดทุกข์แก่ผู้ประกอบ ไม่ใช่ไปจากข้าศึกคือ กิเลสไม่ประกอบด้วยประโยชน์ อย่างหนึ่ง.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ข้อปฏิบัติอันเป็นกลาง ไม่เข้าไปใกล้ที่สุดสองอย่าง นั่นนั้น อันตถาคตได้ตรัสรู้แล้วด้วยปัญญาอันยิ่ง, ทำดวงตา ทำญาณเครื่องรู้ ย่อมเป็นไปเพื่อความเข้าไปสงบระงับ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี เพื่อความดับ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ข้อปฏิบัติซึ่งเป็นกลางนั้นเป็นไฉน ที่ตถาคตได้ตรัสรู้แล้วด้วยปัญญาอันยิ่ง, ทำดวงตา ทำญาณเครื่องรู้ ย่อมเป็นไปเพื่อความเข้าไปสงบระงับ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี เพื่อความดับ.

ทางมีองค์ ๘ เครื่องไปจากข้าศึก คือ กิเลสนี้เอง. กล่าวคือ. ปัญญาอันเห็นชอบ ความดำริชอบ, วาจาชอบ การงานชอบ ความเลี้ยงชีวิตชอบ, ความเพียรชอบ ความระลึกชอบ ความตั้งจิตชอบ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อันนี้แลข้อปฏิบัติซึ่งเป็นกลางนั้น ที่ตถาคตได้ ตรัสรู้แล้ว ด้วยปัญญาอันยิ่ง, ทำดวงตา ทำญาณเครื่องรู้ ย่อมเป็นไปเพื่อความเข้าไปสงบระงับ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี เพื่อความดับ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็นี้แล เป็นทุกข์อย่างแท้จริง คือ, ความเกิดก็เป็นทุกข์ ความแก่ก็เป็นทุกข์ ความตายก็เป็นทุกข์, ความโศก ความร่ำไรรำพัน ความทุกข์โทมนัส และความคับแค้นใจก็เป็นทุกข์, ความประสบด้วยสิ่งที่ไม่เป็นที่รักทั้งหลายเป็นทุกข์ ความพลัดพรากจากสิ่งที่รักทั้งหลายเป็นทุกข์ ปรารถนาอยู่ย่อมไม่ได้ แม้อันใด แม้อันนั้นก็เป็นทุกข์, โดยย่อแล้วอุปาทานขันธ์ ๕ เป็นทุกข์

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็นี้แล เป็นเหตุให้ทุกข์เกิดขึ้นอย่างจริงแท้ คือ ความทะยานอยากนี้ ทำให้มีภพอีก เป็นไปกับควมกำหนัด ด้วยอำนาจความเพลิน เพลิดเพลินในอารมณ์นั้น ๆ กล่าวคือ. คือความทะยานอยากในอารมณ์ที่ใคร่ คือความทะยานอยากในความมีความเป็น คือความทะยานอยากในความไม่มีไม่เป็น.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็นี้แล เป็นความดับทุกข์อย่างจริงแท้ คือ. ความดับโดยสิ้นกำหนัดโดยไม่เหลือแห่งตัณหานั้นนั่นเทียวอันใด ความสละตัณหานั้น ความวางตัณหานั้น ความปล่อยตัณหานั้น ความไม่พัวพันแห่งตัณหานั้น.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็นี้แล เป็นข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์อย่างจริงแท้ คือ. ทางมีองค์ ๘ เครื่องไปจากข้าศึก คือกิเลสนี้แล. กล่าวคือ ปัญญาอันเห็นชอบ ความดำริชอบ. วาจาชอบ การงานชอบ ความเลี้ยงชีวิตชอบ, ความเพียรชอบ ความระลึกชอบ ความตั้งจิตชอบ.

❁ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า **นี้เป็นทุกขอริยสัจ.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขอริยสัจนี้นั้นแล **ควรกำหนดรู้.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขอริยสัจนี้นั้นแล **อันเราได้กำหนดรู้แล้ว.**

❁ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า **นี้ทุกขสมุทัยอริยสัจ.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขอริยสัจนี้นั้นแล **ควรละเสีย.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขอริยสัจนี้นั้นแล **อันเราได้ละแล้ว.**

✿ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า **นี้ทุกขนิโรธอริยสัจ.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขนิโรธอริยสัจนี้นั้นแล **ควรทำให้แจ้ง.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขนิโรธอริยสัจนี้นั้นแล **อันเราได้ทำให้แจ้งแล้ว.**

✿ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า **นี้ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจ.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจนี้นั้นแล **ควรให้เจริญ.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจนี้นั้นแล **อันเราเจริญแล้ว.**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ปัญญาอันรู้เห็นตามเป็นจริงแล้วอย่างไรในอริยสัจ ๔ เหล่านี้ของเรา ซึ่งมีรอบ ๓ มีอาการ ๑๒ อย่างนี้ ยังไม่หมดจดเพียงใดแล้ว.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราได้ยืนยันตนว่า เป็นผู้ตรัสรู้พร้อมเฉพาะ ซึ่งปัญญาเครื่องตรัสรู้ชอบ ไม่มีความตรัสรู้อื่นจะยิ่งกว่าในโลกเป็นไปกับด้วยเทพดา มาร พรหม ในหมู่สัตว์ ทั้งสมณพราหมณ์ เทพดา มนุษย์ ไม่ได้เพียงนั้น.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็เมื่อใดแล ปัญญาอันรู้เห็นตามเป็นจริง อย่างไรในอริยสัจ ๔ เหล่านี้ ของเราซึ่งมีรอบ ๓ มีอาการ ๑๒ อย่างนี้ หมดจดดีแล้ว.

เมื่อนั้น เราจึงได้ยืนยันตนว่าเป็นผู้ตรัสรู้พร้อมเฉพาะ ซึ่งปัญญาเครื่องตรัสรู้ชอบ ไม่มีความตรัสรู้อื่นยิ่งกว่าในโลก เป็นไปกับด้วยเทพดา มาร พรหม ในหมู่สัตว์ ทั้งสมณพราหมณ์ เทพดา มนุษย์.

ก็แล ปัญญาอันรู้เห็นได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ว่าความพ้นพิเศษของเราไม่กลับกำเริบ, ชาตินี้เป็นที่สุดแล้ว, บัดนี้ไม่มีภพอีก.

พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสธรรมปริยายนี้แล้ว. ภิกษุปัญจวัคคีย์ก็มีใจยินดี เพลินภาษิตของพระผู้มีพระภาคเจ้า. ก็แลเมื่อเวยยากรณ์นี้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสอยู่, จักษุในธรรม อันปราศจากธุลี ปราศจากมลทิน ได้เกิดขึ้นแล้วแก่พระผู้มีอายุโกณฑัญญะ ว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีอันเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งทั้งปวงนั้น มีอันดับไปเป็นธรรมดา

ก็ครั้นเมื่อธรรมจักร อันพระผู้มีพระภาคเจ้าให้เป็นไปแล้ว, เหล่าภุมมเทพดา ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น, ว่านั่นจักร คือธรรม ไม่มีจักรอื่นสู้ได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าให้เป็นไปแล้ว ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี อันสมณพราหมณ์ เทพดา มาร พรหม และใคร ๆ ในโลกยังให้เป็นไปไม่ได้ ดังนี้.

เทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมหาราช ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าภุมมเทพดาแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์ ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นจาตุมหาราชแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าชั้นยามะ ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นดาวดึงส์แล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าชั้นดุสิต ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นยามะแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานรดี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นดุสิตแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าชั้นปรมินมิตวสวัดดี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นนิมมานรดีแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่พรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นปรมินมิตวสวัดดีแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น.

ว่านั่นจักร คือธรรม ไม่มีจักรอื่นสู้ได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าให้เป็นไปแล้ว ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี, อันสมณพราหมณ์ เทพดา มาร พรหม และใคร ๆ ในโลกยังให้เป็นไปไม่ได้ ดังนี้.

โดยขณะครู่เดียวกัน เสียงขึ้นไปถึงพรหมโลก ด้วยประการฉะนี้. ทั้งหมื่นโลกธาตุ, ได้หวั่นไหวสะเทือนสะท้านลั่นไป. ทั้งแสงสว่างอันยิ่งไม่มี ประมาณได้ปรากฏแล้วในโลก, ล่วงเทวานุภาพของเทพดาทั้งหลายเสียหมด.

ลำดับนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงเปล่งอุทานว่า , ว่าโกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอผู้เจริญ, โกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอ ผู้เจริญ.

เพราะเหตุนั้น นามว่า อัญญาโกณฑัญญะนี้นั่นเทียว ได้มีแล้วแก่พระผู้มีอายุโกณฑัญญะด้วยประการฉะนี้แล.

มงคลสูตร[๑]

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ อะถะ โข อัญญะตะรา เทวะตา อะภิกกันตายะ รัตติยา อะภิกกันตะวัณณา เกวะละกัปปัง เชตะวะนัง โอภาเสต์วา เยนะ ภะคะวา เตนุปะสังกะมิ อุปะสังกะมิต์วา ภะคะวันตัง อะภิวาเทต์วา เอกะมันตัง อัฏฐาสิ ฯ เอกะมันตัง ฐิตา โข สา เทวะตา ภะคะวันตัง คาถายะ อัชฌะภาสิ ฯ

พะหู เทวา มะนุสสา จะ มังคะลานิ อะจินตะยุง
อากังขะมานา โสตถานัง พรูหิ มังคะละมุตตะมัง ฯ
อะเสวะนา จะ พาลานัง ปัณฑิตานัญจะ เสวะนา
ปูชา จะ ปูชะนียานัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ วินะโย จะ สุสิกขิโต
สุภาสิตา จะ ยา วาจา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
มาตาปิตุอุปัฏฐานัง ปุตตะทารัสสะ สังคะโห
อะนากุลา จะ กัมมันตา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ทานัญจะ ธัมมะจะริยา จะ ญาตะกานัญจะ สังคะโห
อะนะวัชชานิ กัมมานิ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
อาระตี วิระตี ปาปา มัชชะปานา จะ สัญญะโม
อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
คาระโว จะ นิวาโต จะ สันตุฏฐี จะ กะตัญญุตา
กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
กาเลนะ ธัมมะสากัจฉา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ตะโป จะ พรัหมะจะริยัญจะ อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง

---

[๑] ขุ.ขุ. ๒๕/๓ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๕ หน้า ๓)

นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ผุฏฐัสสะ โลกะธัมเมหิ จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
เอตาทิสานิ กัต๎วานะ สัพพัตถะมะปะราชิตา
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

ระตะนะสูตร[๑]

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิ วะ อันตะลิกเข
สัพเพ วะ ภูตา สุมะนา ภะวันตุ
อะโถปิ สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง
ตัส๎มา หิ ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ
เมตตัง กะโรถะ มานุสิยา ปะชายะ
ทิวา จะ รัตโต จะ หะรันติ เย พะลิง
ตัส๎มา หิ เน รักขะถะ อัปปะมัตตา ฯ

ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทัชฌะคา สัก๎ยะมุนี สะมาหิโต
นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ

---

[๑] ขุ.ขุ. ๙/๔ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๙ หน้า ๔)

ยัมพุทธะเสฏโฐ ปะริวัณณะยี สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย ปุคคะลา อัฏฐะ สะตัง ปะสัฏฐา
จัตตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ
เต ทักขิเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนานิ มะหัปผะลานิ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัฬเหนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุติง ภุญชะมานา
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยะถินทะขีโล ปะฐะวิง สิโต สิยา
จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย
ตะถูปะมัง สัปปุริสัง วะทามิ
โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะ ปัสสะติ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย อะริยะสัจจานิ วิภาวะยันติ
คัมภีระปัญเญนะ สุเทสิตานิ
กิญจาปิ เต โหนติ ภุสัปปะมัตตา
นะ เต ภะวัง อัฏฐะมะมาทิยันติ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

สะหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทายะ
ตะยัสสุ ธัมมา ชะหิตา ภะวันติ
สักกายะทิฏฐิ วิจิกิจฉิตัญจะ
สีลัพพะตัง วาปิ ยะทัตถิ กิญจิ
จะตูหะปาเยหิ จะ วิปปะมุตโต
ฉะ จาภิฐานานิ อะภัพโพ กาตุง
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

กิญจาปิ โส กัมมัง กะโรติ ปาปะกัง
กาเยนะ วาจายุทะ เจตะสา วา
อะภัพโพ โส ตัสสะ ปะฏิจฉะทายะ
อะภัพพะตา ทิฏฐะปะทัสสะ วุตตา
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

วะนัปปะคุมเพ ยะถา ผุสสิตัคเค
คิมหานะมาเส ปะฐะมัสมิง คิมเห
ตะถูปะมัง ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ
นิพพานะคามิง ปะระมัง หิตายะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

วะโร วะรัญญู วะระโท วะราหะโร
อะนุตตะโร ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ[๑]

---

[๑] ถ้าเวลาไม่พอ ตั้งแต่ ยะถินทะขีโล ถึงเครื่องหมายนี้ ข้าม ไม่สวดก็ได้

กะระณียะเมตตะสูตร [๑]

กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
สักโก อุชู จะ สุหุชู จะ สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะนะติมานี
สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ
สันตินท์ริโย จะ นิปะโก จะ อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิทโธ
นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิญจิ เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง
สุขิโน วา เขมิโน โหนตุ สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
ทีฆา วา เย มะหันตา วา มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถูลา
ทิฏฐา วา เย จะ อะทิฏฐา เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทูเร
ภูตา วา สัมภะเวสี วา สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ นาติมัญเญถะ กัตถะจิ นัง กิญจิ
พ์ยาโรสะนา ปะฏีฆะสัญญา นาญญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ
มาตา ยะถา นิยัง ปุตตัง อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
เมตตัญจะ สัพพะโลกัส์มิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
อุทธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง
ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทโธ
เอตัง สะติง อะธิฏเฐยยะ พรัหมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ
ทิฏฐิญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง นะ หิ ชาตุ คัพภะเสยยัง ปุนะเรตีติ ฯ

[๑] ขุ.ขุ. ๒๕/๑๓-๑๔ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๕ หน้า ๑๓-๑๔)

ขันธะปริตร [๑]

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง เมตตัง เอราปะเถหิ เม
ฉัพ๎ยาปุตเตหิ เม เมตตัง เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ
อะปาทะเกหิ เม เมตตัง เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัท๎รานิ ปัสสันตุ มา กิญจิ ปาปะมาคะมา

อัปปะมาโณ พุทโธ อัปปะมาโณ ธัมโม อัปปะมาโณ สังโฆ ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ อะหิ วิจฉิกา สะตะปะที อุณณานาภี สะระพู มูสิกา กะตา เม รักขา กะตา เม ปะริตตา ปะฏิกกะมันตุ ภูตานิ โสหัง นะโม ภะคะวะโต นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานัง ฯ

โมระปริตร [๒]

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัต๎วา โมโร จะระติ เอสะนา ฯ
อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา

---

[๑] องฺ.จตุกฺก. ๒๑/๘๔ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๑ หน้า ๙๕)

[๒] ขุ.ชา. ๒๗/๘๓-๘๔ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๗ หน้า ๓)

หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัต๎วา โมโร วาสะมะกัปปะยีติ ฯ

วัฏฏะกะปริตร[๑]

อัตถิ โลเก สีละคุโณ สัจจัง โสเจยยะนุททะยา
เตนะ สัจเจนะ กาหามิ สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง
อาวัชชิต๎วา ธัมมะพะลัง สะริต๎วา ปุพพะเก ชิเน
สัจจะพะละมะวัสสายะ สัจจะกิริยะมะกาสะหัง
สันติ ปักขา อะปัตตะนา สันติ ปาทา อะวัญจะนา
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา ชาตะเวทะ ปะฏิกกะมะ
สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง มะหาปัชชะลิโต สิขี
วัชเชสิ โสฬะสะ กะรีสานิ อุทะกัง ปัต๎วา ยะถา สิขี
สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ เอสา เม สัจจะปาระมีติ ฯ

อาฏานาฏิยะปริตร[๒]

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ จักขุมันตัสสะ สิรีมะโต
สิขิสสะปิ นะมัตถุ สัพพะภูตานุกัมปิโน
เวสสะภุสสะ นะมัตถุ นหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน
นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ มาระเสนัปปะมัททิโน
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ พราหมะณัสสะ วุสีมะโต

---

[๑] ขุ.ชา. ๓๓/๕๘๘. (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๓๓ หน้า ๕๘๘)

[๒] ที.ปา. ๑๑/๒๐๙ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๐๙)

กัสสะปัสสะ นะมัตถุ วิปปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
อังคีระสัสสะ นะมัตถุ สักยะปุตตัสสะ สิรีมะโต
โย อิมัง ธัมมะมะเทเสสิ สัพพะทุกขาปะนูทะนัง
เย จาปิ นิพพุตา โลเก ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง
เต ชะนา อะปิสุณา มะหันตา วีตะสาระทา
หิตัง เทวะมะนุสสานัง ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง มะหันตัง วีตะสาระทัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง พุทธัง วันทามะ โคตะมันติ ฯ

โพชฌังคะปริตร[๑]

โพชฌังโค สะติสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะถา
วิริยัมปีติปัสสัทธิ โพชฌังคา จะ ตะถาปะเร
สะมาธุเปกขะโพชฌังคา สัตเตเต สัพพะทัสสินา
มุนินา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหุลีกะตา
สังวัตตันติ อะภิญญายะ นิพพานายะ จะ โพธิยา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
เอกัสมิง สะมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง
คิลาเน ทุกขิเต ทิสวา โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ
เต จะ ตัง อะภินันทิตวา โรคา มุจจิงสุ ตังขะเณ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
เอกะทา ธัมมะราชาปิ เคลัญเญนาภิปีฬิโต
จุนทัตเถเรนะ ตัญเญวะ ภะณาเปตวานะ สาทะรัง
สัมโมทิตวา จะ อาพาธา ตัมหา วุฏฐาสิ ฐานะโส
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
ปะหีนา เต จะ อาพาธา ติณณันนัมปิ มะเหสินัง
มัคคาหะตะกิเลสา วะ ปัตตานุปปัตติธัมมะตัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

---

[๑] สํ.มหา. ๑๙/๑๓๗-๑๓๘ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๙ หน้า ๑๓๗-๑๓๘)

อะภะยะปริตตะคาถา

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

สักกัต์วา พุทธะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัต์วา ธัมมะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
ปะริฬาหูปะสะมะนัง ธัมมะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ภะยา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัต์วา สังฆะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง สังฆะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ โรคา วูปะสะเมนตุ เต ฯ

เมตตานิสังสะสุตตะปาฐะคาถา[๑]

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ ตัต๎ระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติ ฯ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ฯ ภะคะวา เอตะทะโวจะ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขา ฯ กะตะเม เอกาทะสะ ฯ สุขัง สุปะติ สุขัง ปะฏิพุชฌะติ ฯ นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติ ฯ มะนุสสานัง ปิโย โหติ ฯ อะมะนุสสานัง ปิโย โหติ ฯ เทวะตา รักขันติ ฯ นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติ ฯ ตุวะฏัง จิตตัง สะมาธิยะติ ฯ มุขะวัณโณ วิปปะสีทะติ ฯ อะสัมมุฬ๎โห กาลัง กะโรติ ฯ อุตตะริง อัปปะฏิวิชฌันโต พ๎รัห๎มะโลกูปะโค โหติ ฯ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ อิเม เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาติ ฯ อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา เต ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุนติ ฯ

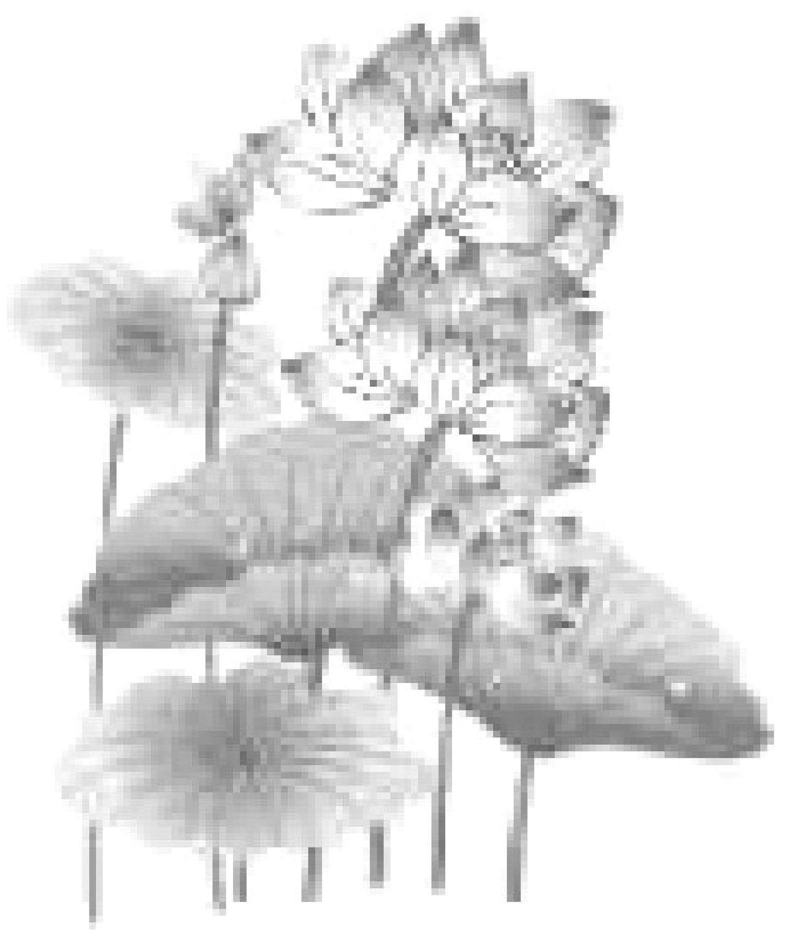

[๑] องฺ.เอกาทสก ๒๔/๓๗๑ (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๔ หน้า ๓๗๑)

สัจจะกิริยาคาถา

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง ธัมมะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต

เทวะตาอุยโยชะนะคาถา

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา
โสกัปปัตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตาคะตา ฯ
สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

ชะยะสิทธิคาถา[๑]

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

กัต์วานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต

---

[๑] สันนิษฐานว่า สมเด็จพระวันรัต วัดป่าแดง แต่งถวายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ
ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ
เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิต์วานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ ฯ

ท์วาทะสะมัง ชะยะปะริตตะคาถา

มหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรต์วา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฒฒะโน
เอวัง ต์วัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ ฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัต์วานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ ฯ

มงคลจักรวาลใหญ่

สิริธิติมะติเตโชชะยะสิทธิมะหิทธิมะหาคุณาปะริมิตะปุญญาธิการัสสะ สัพพันตะรายะนิวาระณะสะมัตถัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ทวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณานุภาเวนะ อะสีตยานุพยัญชะนานุภาเวนะ อัฏฐุตตะระสะตะมังคะลานุภาเวนะ ฉัพพัณณะรังสิยานุภาเวนะ เกตุมาลานุภาเวนะ ทะสะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะอุปะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะปะระมัตถะปาระมิตานุภาเวนะ สีละสะมาธิปัญญานุภาเวนะ พุทธานุภาเวนะ ธัมมานุภาเวนะ สังฆานุภาเวนะ เตชานุภาเวนะ อิทธานุภาเวนะ พะลานุภาเวนะ เญยยะธัมมานุภาเวนะ จะตุราสีติสะหัสสะธัมมักขันธานุภาเวนะ นะวะโลกุตตะระธัมมานุภาเวนะ อัฏฐังคิกะมัคคานุภาเวนะ อัฏฐะสะมาปัตติยานุภาเวนะ ฉะฬะภิญญานุภาเวนะ จะตุสัจจะญาณานุภาเวนะ ทะสะพะละญาณานุภาเวนะ สัพพัญญุตะญาณานุภาเวนะ เมตตากะรุณามุทิตาอุเปกขานุภาเวนะ สัพพะปะริตตานุภาเวนะ ระตะนัตตะยะสะระณานุภาเวนะ ตุยหัง สัพพะโรคะโสกุปัททะวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา วินัสสันตุ สัพพะอันตะรายาปิ วินัสสันตุ สัพพะสังกัปปา ตุยหัง สะมิชฌันตุ ทีฆายุตา ตุยหัง โหตุ สะตะวัสสะชีเวนะ สะมังคิโก โหตุ สัพพะทา ฯ อากาสะปัพพะตะวะนะภูมิคังคามะหาสะมุททา อารักขะกา เทวะตา สะทา ตุมเห อะนุรักขันตุ ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

บทสวดชัยน้อย (นะโมเม)

นะโม เม พุทธะเตชัสสา	ระตะนัตตะยะธัมมิกา
เตชะปะสิทธิ ปะสีเทวา	นารายะบรมะเมสุรา
สิทธิพรหมา จะ อินทา จะ	จะตุโลกา คัมภีรักขะกา
สะมุททา ภูตุงคังคา จะ	สะหรัมพะชัยะปะสิทธิ ภะวันตุ เต
ชัยะ ชัยะ ธระณิ ธระณี	อุทะธิ อุทะธี นะทิ นะที
ชัยะ ชัยะ คะคนละตนละนิสัย	นิรัยสัยเสนนะ เมรุราชชะพล นระชี
ชัยะ ชัยะ คัมภีระ โสมภี	นาเคนทะนาคี ปีสาจจะ ภูตะกาลี
ชัยะ ชัยะ ทุนนิมิตตะโรคี	ชัยะ ชัยะ สิงคี สุทา ทานะ มุขะชา
ชัยะ ชัยะ วะรุณณะ มุขะ สาตรา	ชัยะ ชัยะ จัมปา ทินาคะ กุละ คันถก
ชัยะ ชัยะ คัชชะคนนะตุรง	สุกระภุชง สีหะ เพียคฆะ ทีปา
ชัยะ ชัยะ วะรุณณะ มุขะ ยาตรา	ชิตะ ชิตะ เสนนารี ปุนะ สุทธิ นระตี
ชัยะ ชัยะ สุขา สุขา ชีวี	ชัยะ ชัยะ ธรณีตะเลสะทาสุชัยยา
ชัยะ ชัยะ ธระณี สานติน สะทา	ชัยะ ชัยะ มังกะราช รัญญา ภะวัตเค
ชัยะ ชัยะ วะรุณณะ ยักเข	ชัยะ ชัยะ รักขะเส สุระภูชะเตชา
ชัยะ ชัยะ พรหมเมนทะคะณา	ชัยะ ชัยะ ราชาธิราช สาชชัย
ชัยะ ชัยะ ปะฐะวิง สัพพัง	ชัยะ ชัยะ อระหันตา ปัจเจกะพุทธะสาวัง
ชัยะ ชัยะ มะเหสุโร หะโรหะรินเทวา	ชัยะ ชัยะ พรหมมา สุรักโข
ชัยะ ชัยะ นาโค วิรุฬหะโก	วิรูปักโข จันทิมา ระวิ
อินโท จะ เวนะเตยโย จะ	กุเวโร วะรุโณปิ จะ
อัคคิ วาโย จะ ปาชุณโห	กุมาโร ธะตะรัฏฐะโก
อัฏฐาระสะ มะหาเทวา	สิทธิตาปะสะอาทะโย
อิสิโน สาวะกา สัพพา	ชัยะ ราโม ภะวันตุ เต

ชัยะ ธัมโม จะ สังโฆ จะ	ทะสะปาโล จะ ชัยะกัง
เอเตนะ ชัยะ เตเชนะ	ชัยะ โสตถี ภะวันตุ เต
เอเตนะ พุทธะ เตเชนะ	โหตุ เต ชัยะมังคะลัง
ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง	มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา	ชัยะ ตะทา พรหมะคะณา มะเหสิโน
ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง	มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา	ชัยะ ตะทา อินทะคะณา มะเหสิโน
ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง	มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา	ชัยะ ตะทา เทวาคะณา มะเหสิโน
ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง	มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา	ชัยะ ตะทา สุปัณณะคะณา มะเหสิโน
ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง	มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา	ชัยะ ตะทา นาคาคะณา มะเหสิโน
ชัยโยปิ พุทธัสสะ สิรีมะโต อะยัง	มารัสสะ จะ ปาปิมะโต ปะราชะโย
อุคโฆ สะยัมโพธิมัณเฑ ปะโมทิตา	ชัยะ ตะทา สะหรัมหะคะณา มะเหสิโน
ชะยันโต โพธิยา มูเล	สักยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ	ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก	สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง	อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง	สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ	สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง	วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง	ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณา นิกัตตะวานะ	ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ

เต อัตถะลัทธา สุขิตา　　　　วิรูฬ์หา พุทธะสาสะเน
อะโรคา สุขิตา โหถะ　　　　สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ
สุณันตุ โภนโต เย เทวา　　　　อัส์มิง ฐาเน อะธิคะตา
ทีฆายุกา สะทา โหนตุ　　　　สุขิตา โหนตุ สัพพะทา
รักขันตุ สัพพะสัตตานัง　　　　รักขันตุ ชินะสาสะนัง
ยา กาจิ ปัตถะนา เตสัง　　　　สัพเพ ปูเรนตุ มะโนระถา
ยุตตะกาเล ปะวัสสันตุ　　　　วัสสัง วัสสา วะลาหะกา
โรคาจุปัททะวา เตสัง　　　　นิวาเรนตุ จะ สัพพะทา
กายะสุขัง จิตตะสุขัง　　　　อะระหันตุ ยะถาระหัง.

อิติ จูฬะชัยยะสิทธิมังคะลัง สะมันตัง ฯ

หมายเหตุ

๑. ตัวอักษรที่ขีด เส้นสัญญประกาศ ไว้ข้างใต้ คือ ตัว "ธ, บ, อ, น" นั้น เพื่อให้ถูกต้องตามเสียงนิยม ให้อ่านว่า ธอ, บอ, ออ, นอ เช่น ธระณี, อ่านว่า ธอระณี เป็นต้น

๒. ตัว "ฑ" นั้นให้อ่านเป็นเสียงตัว "ด" เช่น โพธิมัณฑ ให้อ่านว่า โพธิมัณเด เป็นต้น

๓. ตัวอักษรที่ไม่มี "สระ" หรือ เครื่องหมายอย่างอื่นใด ให้ถือว่าเป็นตัวสะกดทั้งหมด เช่น ธัมโม อ่านว่า ธัมโม, หรือ อินโท อ่านว่า อินโท เป็นต้น

ปาระมี ๓๐ ทัส

๑. ทานะ ปาระมี สัมปันโน, ทานะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
ทานะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๒. สีละ ปาระมี สัมปันโน, สีละ อุปะปาระมี สัมปันโน,
สีละ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๓. เนกขัมมะ ปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
เนกขัมมะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๔. ปัญญา ปาระมี สัมปันโน, ปัญญา อุปะปาระมี สัมปันโน,
ปัญญา ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๕. วิริยะ ปาระมี สัมปันโน, วิริยะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
วิริยะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๖. ขันติ ปาระมี สัมปันโน, ขันติ อุปะปาระมี สัมปันโน,
ขันติ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๗. สัจจะ ปาระมี สัมปันโน, สัจจะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
สัจจะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๘. อธิษฐานะ ปาระมี สัมปันโน, อธิษฐานะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
อธิษฐานะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๙. เมตตา ปาระมี สัมปันโน, เมตตา อุปะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

๑๐. อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อุเปกขา อุปะปาระมี สัมปันโน,
อุเบกขา ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิโส ภะคะวา.

๑๑. ทะสะ ปาระมี สัมปันโน, ทะสะ อุปะปาระมี สัมปันโน,
ทะสะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน,
เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน,
อิติปิ โส ภะคะวา.

หมายเหตุ

พระคาถาไหว้พระปาระมี ๓๐ ทัศ นี้ เป็นแบบฉบับดั้งเดิมของ
ครูบาเจ้าศรีวิชัย นักบุญแห่งลานนาไทย

คาถาโพธิบาท (ป้องกันภัยทั้งสิบทิศ)

๑. บูรพารัสมิง พระพุทธะคุณัง บูรพารัสมิง พระธัมเมตัง บูรพารัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๒. อาคเนย์รัสมิง พระพุทธะคุณัง อาคเนย์รัสมิง พระธัมเมตัง อาคเนย์รัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๓. ทักษิณรัสมิง พระพุทธะคุณัง ทักษิณรัสมิง พระธัมเมตัง ทักษิณรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๔. หรดีรัสมิง พระพุทธะคุณัง หรดีรัสมิง พระธัมเมตัง หรดีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๕. ปัจจิมรัสมิง พระพุทธะคุณัง ปัจจิมรัสมิง พระธัมเมตัง ปัจจิมรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๖. พายัพรัสมิง พระพุทธะคุณัง พายัพรัสมิง พระธัมเมตัง พายัพรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๗. อุดรรัสมิง พระพุทธะคุณัง อุดรรัสมิง พระธัมเมตัง อุดรรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๘. อีสานรัสมิง พระพุทธะคุณัง อีสานรัสมิง พระธัมเมตัง อีสานรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๙. อากาศรัสมิง พระพุทธะคุณัง อากาศรัสมิง พระธัมเมตัง อากาศรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๑๐. ปฐวีรัสมิง พระพุทธะคุณัง ปฐวีรัสมิง พระธัมเมตัง ปฐวีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะ ภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

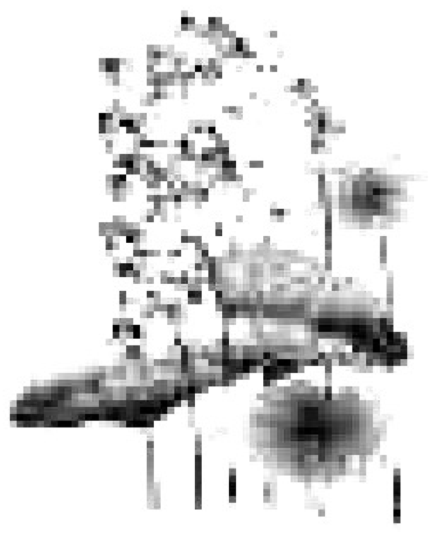

พระคาถาป้องกันภัย

(ของท่านพระอาจารย์ฝั้น อาจาโร)

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ธัมมะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ปัจเจกะพุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อุณหิสสวิชัย

ก่อนสวดควรจะจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัยก่อนและควรอาราธนาศีล 5 ก็ดี หรือ ศีล 8 ก็ดี เพื่อยังความเป็นมนุษย์ให้สมบูรณ์ อาศัยความบริสุทธิ์ของศีลเป็นเครื่องหนุน และเป็นกำลังในการสวดมนต์ทุกๆ อย่าง ทุกๆ บท

นะโม 3 จบ

อัตถิ อุณหิสสะ วิชะโย ธัมโม โลเก อะนุตตะโร
สัพพะ สัตตะหิ ตัตถายะ ตัง ตวัง คัณหาหิ เทวะเต
ปะริวัชเช ราชะทัณเฑ อะมะนุสเสหิ ปาวะเก
พะยัคเฆ นาเค วิเส ภูเต อะกาละ มะระเณนะ วา
สัพพัสมา มะระณา มุตโต ฐะเปตวา กาละมาริตัง
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
สุทธะสีลัง สะมาทายะ ธัมมัง สุจะริตัง จะเร
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
ลิกขิตัง จินติตัง ปูชัง ธาระณัง วาจะนัง คะรุง
ปะเรสัง เทสะนัง สุตวา ตัสสะ อายุ ปะวัฑฒะตีติ

คำแปล เทวเต ดูกรเทวดาทั้งหลาย พระธรรมนี้ชื่อว่าอุณหิสสวิชัย เป็นยอดแห่งพระธรรมทั้งหลายเป็นประโยชน์แก่สัตว์ทั้งมวล ท่านจงเอาพระธรรมนี้เป็นที่พึ่ง อุตสาห์สวดบ่นสาธยายทุกเช้าค่ำ ย่อมห้ามเสีย ซึ่งภัยทั้งปวง อันจะเกิดขึ้นจากผีปีศาจหมู่พยัคฆะงูใหญ่น้อย และพญาเสนาอำมาตย์ทั้งหลายจะไม่ตาย ผู้ใดได้เขียนไว้ก็ดี ได้ฟังก็ดี ได้สวดมนต์ภาวนาอยู่ทุกวันก็ดีจะมีอายุยืนเทวเตดูกรเทวดาทั้งหลาย ท่านจงมีความสุขเถิด

บทสรรเสริญคุณพระรัตนตรัย

ท่านองสรภัญญะ

บทสรรเสริญพระพุทธคุณ

(นำ) อิติปิโส ภะคะวา (รับพร้อมกัน) อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วัชชาจะระณะสัมปันโน, สุขโต โลกะวิทู, อนุตตะโร ปุริสสะทัมมะสาระถิ,สัตถา เทวะมะนุสสานัง, พุทโธ ภะคะวาติ (กราบ)

(นำ) องค์ใดพระสัมพุทธ *(รับพร้อมกัน)* สุวิสุทธสันดาน

ตัดมูลเกลศมาร	บ มิหม่นมิหมองมัว
หนึ่งในพระทัยท่าน	ก็เบิกบานคือดอกบัว
ราคี บ พันพัว	สุวคนธกำจร
องค์ใดประกอบด้วย	พระกรุณาดังสาคร
โปรดหมู่ประชากร	มละโอฆกันดาร
ชี้ทางบรรเทาทุกข์	และชี้สุขเกษมสานต์
ชี้ทางพระนฤพาน	อันพ้นโศกวิโยคภัย
พร้อมเบญจพิธจัก	ษุจรัสวิมลใส
เห็นเหตุที่ใกล้ไกล	ก็เจนจบประจักษ์จริง
กำจัดน้ำใจหยาบ	สันดานบาปแห่งชายหญิง
สัตว์โลกได้พึ่งพิง	มละบาปบำเพ็ญบุญ
ข้าขอประณตน้อม	ศิรเกล้าบังคมคุณ
สัมพุทธการุญ	ญภาพนั้นนิรันดร

(กราบ)

บทสรรเสริญพระธรรมคุณ

(นำ) สวากขาโต *(รับพร้อมกัน)* ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ ฯ

(นำ) ธรรมะคือคุณากร *(รับพร้อมกัน)* ส่วนชอบสาธร
ดุจดาวประทีปชัชวาล
แห่งองค์พระศาสดาจารย์ สิ่งสัตว์สันดาน
สว่างกระจ่างใจมล
ธรรมใดนับโดยมรรคผล เป็นแปดพึงยล
และเก้ากับทั้งนฤพาน
สมญาโลกอุดรพิสดาร อันลึกโอฬาร
พิสุทธิ์พิเศษสุกใส
อีกธรรมต้นทางครรไล นามขนานขานไข
ปฏิบัติปริยัติเป็นสอง
คือทางดำเนินดุจคลอง ให้ล่วงลุปอง
ยังโลกอุดรโดยตรง
ข้า ฯ ขอโอนอ่อนอุตมงค์ นบธรรมจำนง
ด้วยจิตและกายวาจา ฯ

(กราบ)

บทสรรเสริญพระสังฆคุณ

(นำ) สุปะฏิปันโน *(รับพร้อมกัน)* ภะคะวาโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

(นำ) สงฆ์ใดสาวกศาสดา *(รับพร้อมกัน)* รับปฏิบัติมา
แต่องค์สมเด็จภควันต์
เห็นแจ้งจตุสัจเสร็จบรร ลุทางที่อัน
ระงับและดับทุกข์ภัย
โดยเสด็จพระผู้ตรัสไตร ปัญญาผ่องใส
สะอาดและปราศจากมัวหมอง
เห็นห่างทางข้าศึกปอง บ มิลำพอง
ด้วยกายและวาจาใจ
เป็นเนื้อนาบุญอันไพ ศาลแด่โลกัย
และเกิดพิบูลย์พูนผล
สมญาเอารสทศพล มีคุณอนนต์
อเนกจะนับเหลือตรา
ข้า ฯ ขอนบหมู่พระศรา พกทรงคุณา
นุคุณประดุจรำพัน
ด้วยเดชบุญข้าอภิวันท์ พระไตรรัตน์อัน
อุดมดิเรกนิรัติสัย
จงช่วยขจัดโพยภัย อันตรายใดใด
จงดับและกลับเสื่อมสูญฯ

(กราบ)

คำถวายเครื่องสักการะในวันวิสาขบูชา และวันวิสาขอัฏฐมีบูชา

ว่า นะโม ๓ จบ แล้วนำ

ยะมัมหะ โข มะยัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา, โย โน ภะคะวา สัตถา, ยัสสะ จะ มะยัง ภะคะวะโต ธัมมัง โรเจมะ, อะโหสิ โข โส ภะคะวา, มัชฌิเมสุ ชะนะปะเทสุ อะริยะเกสุ มะนุสเสสุ อุปปันโน, ขัตติโย ชาติยา, โคตะโม โคตเตนะ, สักยะปุตโต สักยะกุลา ปัพพะชิโต, สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก, สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุส สายะ, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ. นิสสังสะยัง โข โส ภะคะวา, อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวา สวากขาโต โข ปะนะ, เตนะ ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ, สุปะฏิปันโน โข ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโตสาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสปุคะลา.

อะยัง โข ปะนะ ปะฏิมา, ตัง ภะคะวันตัง

อุททิสสะ กะตา ปะติฏฐาปิตา, ยาวะเทวะ ทัสสะเนนะ,

ตัง ภะคะวันตัง อะนุสสะริตวา, ปะสาทะสังเวคะปะฏิลาภายะ, มะยัง โข เอะตะระหิ, ["อิมัง วิสาขะปุณณะมีกาลัง, ตัสสะ ภะคะวะโต ชาติสัมโพธินิพพานะกาละสัมมะตัง ปัตวา] อิมัง ฐานัง สัมปัตตา, อิเม ทัณฑะทีปะธูปาทิสักกาเร คะเหตวา, อัตตะโน กายัง สักการูปะธานัง การิตวา, ตัสสะ ภะคะวะโต ยะถาภุจเจ คุเณ อะนุสสะรันตา,

อิมัง ปะฏิมามะรัง, ติกขัตตุง ปะทักขิณัง กะริสสามะ,

ยะถาคะหิเตหิ สักกาเรหิ ปูชัง กุรุมานา. สาธุ โน ภันเต ภะคะวา, สุจิระปะริ-นิพพุโตปิ, ญาตัพเพหิ คุเณหิ อะตีตารัมมะณะตายะ ปัญญายะมาโน, อิเม อัมเหหิ คะหิเต สักกาเร, ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

คำแปล เราทั้งหลายถึงซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใดว่าเป็นสรณะที่พึ่ง, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใดเป็นศาสดาของเราทั้งหลาย และเราทั้งหลายชอบใจซึ่งพระธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ได้ทรงอุบัติแล้วในหมู่มนุษย์ชาวอริยกะ มัชฌิมชนบท เป็นกษัตริย์โดยพระชาติ มีพระนามว่าโคตมะโดยพระโคตร เป็นโอรสแห่งเจ้าศากยะ เสด็จออกบรรพชาจากศากยสกุล, พระองค์ได้ตรัสรู้ซึ่งพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณในโลกกับด้วย เทวดา มาร พรหม ในประชาชนกับด้วยสมณะและพราหมณ์ กับด้วยเทวดาและมนุษย์, ข้อนี้ไม่ต้องสงสัยเลย, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น เป็นพระอรหันต์ตรัสรู้ชอบเอง ทรงถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ เสด็จไปดีแล้ว ทรงรู้แจ้งโลก เป็นสารถีผู้ฝึกบุคคลที่ควรฝึกได้ ไม่มีผู้อื่นยิ่งกว่า เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้ตื่นแล้ว (หรือเบิกบานแล้ว) เป็นผู้มีโชค อนึ่ง พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ตรัสดีแล้ว เป็นคุณอันผู้ได้บรรลุพึงเห็นเอง ไม่ประกอบด้วยกาล ควรเรียกให้มาดู ควรน้อมเข้ามาในตน อันวิญญูชนถึงรู้จำเพาะตน อนึ่ง พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเป็นธรรม ปฏิบัติชอบยิ่ง นี่คือ คู่แห่งบุรุษสี่ บุรุษบุคคลแปด (นี่ พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ควรของคำนับ, ควรของต้อนรับ, ควรของทำบุญ, ควรกระทำอัญชลี (ประณมมือไหว้) เป็นนาบุญ

ของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า]. ก็ พระปฏิมากรนี้แล อันพุทธศาสนิกชน

สร้างอุทิศเฉพาะ พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น เพียงเพื่อระลึกถึงพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นด้วยทัสสนกิจแล้ว จึงกลับได้ซึ่งความเลื่อมใสและความสลดจิต. บัดนี้เราทั้งหลาย [๑ มาถึงกาลวิสาขบูรณมีนี้ ซึ่งทราบกันดีแล้วว่า กาลเป็นที่ประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพานของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น] จึงมาประชุมยังสถานที่นี้ ถือเอาเครื่องสักการะมีเทียนและธูปเป็นต้นเหล่านี้ กระทำกายของตน ประดุจเชิงรองรับเครื่องสักการะ ระลึกถึงพระคุณอันเป็นจริงอย่างไร

ของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น จักกระทำประทักษิณ พระปฏิมานี้ สิ้นวาระสามรอบ กระทำการบูชาด้วยเครื่องสักการะ อันข้าพเจ้าทั้งหลายถือไว้แล้ว. สาธุ ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ดังข้าพระองค์ขอโอกาส ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย แม้เสด็จปรินิพพานไปนานแล้ว แต่ยังทรงอยู่ด้วยพระคุณทั้งหลาย อันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายจะพึงรู้โดยความเป็นอดีตารมณ์ ขอพระองค์จงทรงรับเครื่องสักการะทั้งหลาย อันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายถือไว้แล้ว เหล่านี้ เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนานเทอญ.

(สวดต่อหน้า ๔๖)

คำถวายเครื่องสักการะในวันอาสฬหบูชา

ว่า นะโม ๓ จบ แล้วนำ

ยะมัมหะ โข มะยัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา, โย โน ภะคะวา สัตถา, ยัสสะ จะ มะยัง ภะคะวะโต ธัมมัง โรเจมะ. อะโหสิ โข โส ภะคะวา, อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, สัตเตสุ การุญญัง ปะฏิจจะ กะรุณายะโก หิเตสี อะนุกัมปัง อุปาทายะ, อาสาฬ์หะ ปุณณะมิยัง พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย, ปัญจะวัคคิยานัง ภิกขูนัง, อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะฐะมัง ปะวัตเตต์วา, จัตตาริ อะริยะสัจจานิ ปะกาเสสิ.

ตัส์มิญจะ โข สะมะเย, ปัญจะวัคคิยานัง ภิกขูนัง ปะมุโข, อายัส์มา อัญญาโกณฑัญโญ, ภะคะวะโต ธัมมัง สุต์วา, วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง ปะฏิละภิต์วา, "ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ." ภะคะ-วันตัง อุปะสัมปะทัง ปะฏิละภิต์วา, ภะคะวะโต เยวะสันติกา, เอหิภิกขุ อุปะสัมปะทัง ปะฏิละภิต์วา, ภะคะวะโต ธัมมะวินะเย อะริยะสาวะกะสังโฆ, โลเก ปะฐะมัง อุปปันโน อะโหสิ.

ตัส์มิญจาปิ โข สะมะเย, สังฆะระตะนัง โลเก ปะฐะมัง อุปปันนัง อะโหสิ, พุทธะระตะนัง ธัมมะระตะนัง สังฆะระตะนันติ, ติระตะนัง สัมปุณณัง อะโหสิ.

มะยัง โข เอตะระหิ, อิมัง อาสาฬ์หะปุณณะมีกาลัง, ตัสสะ ภะคะวะโต ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะกาละสัมมะตัง, อะริยะสาวะกะสังฆะอุปปัตติกาละสัมมะตัญจะ, ระตะนัตตะยะสัมปุระณะ กาละสัมมะตัญจะ ปัตวา, อิมัง ฐานัง สัมปัตตา, อิเม สักกาเร คะเหตวา, อัตตะโน กายัง สักการูปะธานัง กะริตวา,- ตัสสะ ภะคะวะโต ยะถาภุจเจ คุเณ อะนุสสะรันตา,

อิมัง พุทธปะฏิมัง ติกขัตตุง ปะทักขิณัง กะริสสามะ,

ยะถาคะหิเตหิ สักกาเรหิ ปูชัง กุรุมานา.

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา, สุจิระปะรินิพพุโตปิ, ญาตัพเพหิ คุเณหิ

อะตีตารัมมะณะตายะ ปัญญายะมาโน, อิเม อัม์เหหิ คะหิเต สักกาเร ปะฏิคคัณ์หาตุ, อัม์หากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

คำแปล เราทั้งหลายถึงซึ่งพระผู้มีพระภาคพระองค์ใด ว่าเป็นสรณะที่พึ่ง พระผู้มีพระภาค เจ้าพระองค์ใด เป็นศาสดาของเราทั้งหลาย, อนึ่งเราทั้งหลายชอบใจซึ่งพระธรรมของ พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น เป็นพระอรหันต์ตรัสรู้ชอบเอง ทรงอาศัยความการุญในสัตว์ทั้งหลาย ทรงพระกรุณาแสวงหาประโยชน์เกื้อกูล ทรงอาศัยความเอ็นดู ได้ยังพระธรรมจักรอันยอดเยี่ยมให้เป็นไป ทรงประกาศอริยสัจ ๔ เป็นครั้งแรก แก่พระภิกษุปัญจวัคคีย์ ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้กรุงพาราณสี ในวันอาสาฬหปุณณมี.

อนึ่ง ในสมัยนั้นแล ท่านพระอัญญาโกณฑัญญะ ผู้เป็นหัวหน้าของพระภิกษุปัญจวัคคีย์ ฟังธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว ได้ธรรมจักษุอันบริสุทธิ์ปราศจากมลทินว่า "สิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งทั้งปวงนั้น มีความดับไปเป็นธรรมดา" จึงทูลขออุปสมบทกับพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว ได้เป็นพระอริยสงฆ์สาวกในธรรมวินัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นองค์แรกในโลก

อนึ่ง ในสมัยนั้นแล พระสังฆรัตนะ ได้บังเกิดขึ้นเป็นครั้งแรก พระรัตนตรัย คือ พระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ พระสังฆรัตนะ ได้สมบูรณ์แล้วในโลก.

บัดนี้ เราทั้งหลาย มาถึงซึ่งมงคลสมัยอาสาฬหปุณณมี วันเพ็ญอาสาฬหมาส ที่รู้พร้อมกันว่า เป็นวันที่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงประกาศพระธรรมจักร เป็นวันที่เกิดขึ้นแห่งพระอริยสงฆ์สาวก และเป็นวันที่พระรัตนตรัยสมบูรณ์ คือครบ ๓ รัตนะ จึงมาประชุมกันแล้ว ณ ที่นี้ ถือ สักการะเหล่านี้ กระทำกายของตนประดุจเชิงรองรับเครื่องสักการะ ระลึกถึงพระคุณตามเป็นจริงทั้งหลายของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น จักทำประทักษิณสิ้น

วาระสามรอบ ซึ่งอย่างไร พระพุทธปฏิมา นี้ บูชาอยู่ด้วยสักการะ อันถือไว้แล้ว

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้เสด็จปรินิพพานนานแล้ว แต่ยังทรงอยู่ด้วยพระคุณทั้งหลาย อันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย จะพึงรู้โดยความเป็นอดีตารมณ์ จงทรงรับเครื่องสักการะ อันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายถือไว้แล้วนี้ เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ.

(สวดต่อหน้า ๔๖)

คำถวายเครื่องสักการะในวันมาฆปุณณมี

ว่า นะโม ๓ จบ แล้วนำ

อัชชายัง มาฆะปุณณะมี สัมปัตตา, มาฆะนักขัตเตนะ ปุณณะจันโทยุตโต, ยัตถะ ตะถาคะโต อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, จาตุรังคิเก สาวะกะสันนิปาเต, โอวาทะปาฏิโมกขัง อุททิสิ.

ตะทาหิ อัฑฒะเตระสานิ ภิกขุสะตานิ, สัพเพสังเยวะ ขีณาสะวานัง, สัพเพเต เอหิภิกขุกา, สัพเพปิ เต อะนามันติตาวะ, ภะคะวะโต สันติกัง อาคะตา, เวฬุวะเน กะลันทะกะนิวาเป, มาฆะปุณณะมิยัง วัฑฒะมานะกัจ-ฉายะยะ, ตัสมิญจะ สันนิปาเต, ภะคะวา วิสุทธุตตะมุโปสะถัง อะกาสิ, โอวาทะปาฏิโมกขัง อุททิสิ.

อะยัง อัมหากัง ภะคะวะโต, เอโกเยวะ สาวะกะสันนิปาโต อะโหสิ จาตุรังคิโก, อัฑฒะเตระสานิ, ภิกขุสะตานิ, สัพเพสังเยวะ ขีณาสะวานัง, มะยันทานิ, อิมัง มาฆะปุณณะมีนักขัตตะสะมะยัง, ตักกาละสะทิสัง สัมปัตตา, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะมะนุสสะระมานา. อิมัสมิง ตัสสะ ภะคะวะโต, สักขิภูเต เจติเย,

อิเม ทัณฑะทีปะธูปะปุปผาทิสักกาเร คะเหต๎วา อัตตะโน กายัง สักการูปะธานัง กะริต๎วา ตัสสะ ภะคะวะโต เตสัญจะ อัฑฒะเตระสานัง ภิกขุ-สะตานัง ยะถาภุจเจ คุเณ อะนุสสะรันตา อิมัง ปะฏิมาฆะรัง.
ติกขัตตุง ปะทักขิณัง กะริสสามะ ยะถา คะหิเตหิ สักกาเรหิ ปูชัง กุรุมานา

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา, สะสาวะกะสังโฆ สุจิระปะรินิพพุโตปิ, คุเณหิ ธะระมาโน, อิเม สักกาเร ปะฏิคคัณ๎หาตุ, อัม๎หากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

คำแปล วันนี้มาถึงวันมาฆบูรณมี พระจันทร์เต็มดวง ประกอบด้วยมาฆนักษัตรฤกษ์ ซึ่งเป็นวันที่พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดงโอวาทปาฏิโมกข์ ในสาวกสันนิบาต อันประกอบด้วยองค์ ๔ ก็ครั้งนั้น พระขีณาสพรวมทั้งหมด ๑,๒๕๐ รูปด้วยกัน ท่านเหล่านั้น ล้วนเป็นเอหิภิกขุ. ทั้งใคร ๆ ไม่ได้นิมนต์ มาสู่สำนักพระผู้มีพระภาคเจ้า. ในสาวกสันนิบาต นั้นพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ทรงทำวิสุทธอุโบสถอันอุดม เวลาตะวันบ่ายในวันมาฆบูรณมี ณ พระวิหารเวฬุวัน กลันทกนิวาปสถาน [และ] ได้ทรงแสดงโอวาทปาฏิโมกข์. สาวกสันนิบาต ของพระผู้มีพระภาคเจ้าของเราทั้งหลาย ประกอบด้วยองค์ ๔ มีภิกษุ ๑,๒๕๐ ล้วน พระขีณาสพทั้งสิ้น นี้ได้มีคราวเดียวเท่านั้น บัดนี้ เราทั้งหลายมาถึงมาฆบูรณมีนักขัตตสมัย เช่นกับกาลดังกล่าวมานั้น ระลึกถึงอยู่ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น แม้เสด็จปรินิพพาน นานแล้ว ถือเครื่องสักการะทั้งหลาย มีประทีปดอกไม้เป็นต้น กระทำกายของตนประดุจ เชิงรองรับเครื่องสักการะ ระลึกถึงคุณ ที่เป็นจริงของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น และภิกษุสงฆ์ ๑,๒๕๐ นั้น ด้วยกระทำประทักษิณ~~พระสถูปและ~~เรือนปฏิมา สิ้นวาระสามรอบ ทำการบูชา ด้วยเครื่องสักการะที่ถือไว้แล้วนี้ สาธุ ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ดังข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอโอกาส ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมด้วยพระสงฆ์สาวก แม้เสด็จปรินิพพานมาแล้ว แต่ ยังทรงอยู่ด้วยพระคุณทั้งหลายจงทรงรับเครื่องสักการะเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายเพื่อ ประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

(สวดต่อหน้า ๔๖)

คำขอขมาโทษต่อพระคุณเจ้า หลวงปู่บุญฤทธิ์ ปัณฑิโต

ผู้ขอกล่าว: มะหาเถเร, ปะมาเทนะ, ทะวารัตตะเยนะ กะตัง,
สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน ภันเต

ผู้รับกล่าว: อะหัง ขะมามิ, ตุมเหหิปิ เม ขะมิตัพพัง

ผู้ขอกล่าว: ขะมามะ ภันเต

คำขอขมาโทษ

ผู้ขอกล่าว: มะหาเถเร, ปะมาเทนะ, ทะวารัตตะเยนะ กะตัง,
สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ เม (โน)[๒] ภันเต

ผู้รับกล่าว: อะหัง ขะมามิ, ตะยาปิ (ตุมเหหิปิ)[๓] เม ขะมิตัพพัง

ผู้ขอกล่าว: ขะมามิ (ขะมามะ)[๔] ภันเต

(๑ มะหาเถเร, เถเร, อาจะริเย, อายัสมันเต ๒,๓,๔ (.......) ใช้เมื่อมีผู้กล่าวขอขมาหลายรูป)

กรวดน้ำ

อิมินา ปุญญกัมเมนะ ด้วยเดชะผลบุญแห่งข้าพเจ้านี้ อุทิศไปนี้ ขอให้ไปค้ำชูอุดหนุน บิดามารดา ครู อุปัชฌา อาจารย์ พระมหากษัตริย์ มิตรรักสนิท เพื่อนสารา สัตว์น้อยใหญ่ พระภูมิเจ้าที่ เจ้ากรุงพาลี พระนางธรณี พระนางคงคา พระยามัจจุราช นายนิริยะบาล นายพันธุระเสนาบดี กับทั้งท้าวจตุโลกะบาลทั้งสี่ ศรีคุตอำมาตย์ ชั้นจาตุมหาราชิกา เบื้องบนจนถึงที่สุดมหาพรหม เบื้องต่ำตั้งแต่อเวจีขึ้นมา จนถึงมนุษย์โลก โดยรอบสุดขอบจักรวาล อนันตจักรวาล ท่านทั้งหลายที่ต้องทุกข์ ขอให้พ้นจากทุกข์ ท่านทั้งหลายที่ได้สุข ขอให้สุขยิ่งๆ ขึ้นไป ด้วยเดชะผลบุญแห่งข้าพเจ้าอุทิศไปนี้ ขอให้จงเป็นอุปนิสัย เป็นปัจจัย เพื่อจะกระทำให้แจ้ง ซึ่งพระนิพพาน ในปัจจุบันกาลนี้เทอญ

พุทธะเมตตัง จิตตังมะมะ พุทธะพุทธา นุภาเวนะ
ธัมมะเมตตัง จิตตังมะมะ ธัมมะธัมมา นุภาเวนะ
สังฆะเมตตัง จิตตังมะมะ สังฆะสังฆา นุภาเวนะ ฯ

คำแผ่เมตตา

(หันทะ มะยัง เมตตาผะระณัง กะโรมะ เส)

อะหัง สุขิโต โหมิ นิททุกโข โหมิ
อะเวโร โหมิ อัพยาปัชโฌ โหมิ
อะนีโฆ โหมิ สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ
สัพเพ สัตตา สุขิตา โหนตุ
สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ
สัพเพ สัตตา อัพยาปัชฌา โหนตุ
สัพเพ สัตตา อะนีฆา โหนตุ
สัพเพ สัตตา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ
สัพเพ สัตตา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ
สัพเพ สัตตา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ
สัพเพ สัตตา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา
กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปะฏิสะระณา
ยัง กัมมัง กะริสสันติ, กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา,
ตัสสะ ทายาทา ภาวิสสันติ

ข้าพเจ้าตั้งจิตอุทิศผล บุญกุศลนี้ไปให้ไพศาล
ถึงบิดามารดาและอาจารย์ ทั้งลูกหลานญาติมิตรสนิทกัน
คนเคยร่วมทำงานการทั้งหลาย มีส่วนได้ในกุศลผลของฉัน
ทั้งเจ้ากรรมนายเวรและเทวัญ ขอให้ท่านได้กุศลผลนี้ เทอญ

วิธีทำสมาธิอย่างง่ายๆ

๑. นั่งในท่าขัดสมาธิ ขาขวาทับขาซ้าย มือขวาวางทับมือซ้ายตั้งกายให้ตรง ดำรงสติให้มั่น

๒. หายใจตามสบาย อย่าเกร็ง และให้สร้างความพร้อมทางจิตใจ โดยการตัดความกังวลในสิ่งต่าง ๆ ออกไปชั่วคราว พยายามลืมอย่ากำหนดจดจำอารมณ์ที่ก่อกวนใจให้ฟุ้งซ่าน

๓. มาตั้งความระลึกรู้ อยู่ที่ลมหายใจเข้าออกแต่เพียงอย่างเดียวหายใจเข้าก็ให้รู้ตัว พร้อมกับภาวนาว่า **"พุท"** หายใจออกก็ให้รู้ตัวพร้อมภาวนาว่า "โธ" ให้ตามรู้ลมหายใจแบบสบาย ๆ ให้ติดต่อกันไปทุกขณะ อย่าให้เผลอแว๊บไปหาอารมณ์อื่น

๔. ถ้ารู้ว่าจิตแว๊บไปทางอื่น ก็ให้รีบดึงกลับมาระลึกรู้อยู่ที่ลมหายใจใหม่ พอนาน ๆ ไป มันก็จะเคยชินไปเอง

๕. หลังจากเลิกนั่งสมาธิแล้ว ก็ไม่ควรปล่อยสติ ควรเอาสติมาระลึกรู้อยู่ที่ลมหายใจเสมอ เมื่อมีเวลาว่างให้ฝึกอยู่เช่นนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในท่ายืน เดิน นั่ง หรือนอน ก็จะเป็นการฝึกใจให้มีสมาธิอยู่เสมอ ๆ ในที่สุดจิตใจก็กลายเป็นสมาธิไปในตัว ซึ่งเกิดจากความเป็นผู้มีสตินั่นเอง.

คุณประโยชน์หรืออานิสงส์อื่น ของการสวดมนต์นั้นยังมีอีกดังนี้

๑. ทำให้จิตเป็นสมาธิ ได้ถึงระดับอุปจารสมาธิ
๒. ทำให้ได้บุญและเกิดความปีติปราโมทย์ในคุณของพระรัตนตรัย
๓. ป้องกันภัยอันตรายทั้งมวลไม่ให้เข้ามากล้ำกลายได้
๔. เทวดาย่อมอภิบาลรักษา
๕. ทำให้สมองปลอดโปร่ง มีความจำดี
๖. ทำให้มีความอุตสาหะในการทำความดี โดยมีพระพุทธองค์ทรงเป็นตัวอย่าง
๗. จะทำให้เป็นคนที่ควรเชื่อถือได้
๘. เมื่อสวดบ่อย ๆ จะทำให้จิตใจเยือกเย็น มีเมตตา มหานิยม
๙. การค้าขายหรือทำกิจการสิ่งใด ก็ไม่ติดขัดจะเจริญก้าวหน้าได้ดี

"กายนี้เป็นบ่อเกิดแห่งความจริงแท้ อันสูงสุดในธรรม ปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์ การพิจารณาค้นคว้าในอาการ ๓๒ กายคตาสติ ให้รู้แจ้งเห็นจริงในอริยสัจธรรม เป็นมรรควิธีที่ควรดำเนินอย่างไม่ลดละ"

(พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต)

รายนามผู้พิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน

คุณบุปผา สวัสดี
คุณปุณญภา สวัสดี
คุณรดาธร สวัสดี
คุณชานนทร์ เบญจทวีผล
ด.ช.ชยุต เบญจทวีผล
คุณภูมเดชา สวัสดี
คุณภูวเดช สวัสดี
คุณมุทิตา คุณเจริญ
คุณกรมิษฐ์ บุญเกิด
คุณปรียากร สัปตา
คุณธาริตา สวัสดิวารี
คุณสิบทัด พุ่มทอง
คุณณัชชา หงษ์โต และครอบครัว

คุณอัศนีย์ วรรณา และครอบครัว
คุณสุระ งามบริสุทธิ์ และครอบครัว
คุณภรณี จิรากร
คุณประภาวดี จิรากร
คุณมงคล - เวณู - เกศแก้ว ตระหง่านศรี
คุณกิติคุณ ล้วนปรีดา
คุณศิริพร - กนกวรรณ์ เพ็งพันธุ์
คุณปรารถนา บุศยมงคล และครอบครัว
คุณชัชวาลย์ อึ้มบัญชร และครอบครัว
คุณศักดิ์ดา คงธนแก้ว
คุณเล็ก แซ่เบ๊
คุณกฤษณพล คงธนแก้ว
คุณสุภัคชญา สภาวธรรม และครอบครัว

คุณธิติสรรค์ เหลี่ยวรุ่งเรือง และครอบครัว
คุณอาภาศรี วุ้นบาง และครอบครัว
คุณจิตติพร ธนบุญเกษม และครอบครัว
คุณถิรวัฒน์ ส่วนเส้ง และครอบครัว
คุณธาชวดี - ธิติ - กลวัชร - เศฏฐนันท์ กำเหนิดดี
คุณณัฐพงศ์ โปธาอะ และครอบครัว
คุณสุรัตน์ หัวศิริรักษ์ และครอบครัว
คุณอรีมา ตองเลี่ยน และครอบครัว
คุณวุฒิธร มหัทธนวงศ์วาน และครอบครัว
คุณปานฤทัย โชคอำนวยสินชัย
ด.ญ.พรหมภัสสร พงษ์อมรพรหม
คุณอุไรพร วงศ์ตรีภพ และครอบครัว

คำอธิษฐาน

ขออานิสงส์แห่งบุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้ทำดีแล้วนี้ จงเป็นปัจจัยให้เกิดปัญญาดวงตาเห็นธรรมถึงซึ่งความพ้นทุกข์ คือ พระนิพพานเทอญ หากแม้นพระนิพพานจะยังไม่ปรากฏเพียงใดชื่อว่าความไม่มี, ความไม่รู้, ความขัดสนจนยาก จงอย่าได้มีแก่ ข้าพเจ้าตลอดกาลทุกเมื่อ

ขอข้าพเจ้าจงมีความสะดวกคล่องตัวทุกประการ ทั้งในการดำรงชีวิต, การบำเพ็ญทาน,ศีล,ภาวนา ตราบเข้าสู่พระนิพพานและขอบุญนี้ยังให้กายของข้าพเจ้ามีกำลังแรงช่วยเหลือตนเองได้จนถึงที่สุดของชีวิต

หากแม้นยังต้องเวียนเกิดเวียนตายอยู่เพียงใด ขอให้ข้าพเจ้าจงเป็นไปในฝ่ายสัมมาทิฐิเพียงฝ่ายเดียว ขอจงได้บังเกิดอยู่แต่ในสุคติโลกสวรรค์และโลกมนุษย์ เป็นผู้ได้เพศบริสุทธิ์ ได้พบพระพุทธศาสนา เกิดในตระกูลสัมมาทิฐิ อยู่ในท่ามกลางกัลยาณมิตร ได้พบสัตบุรุษผู้รู้ธรรมอันประเสริฐ และมีกรรมสัมพันธ์อันดี ได้ฟัง, ศึกษาและปฏิบัติธรรมจนถึงซึ่งพระนิพพานเทอญ

บาปกรรมอันใดที่ข้าพเจ้าได้ประมาทพลาดพลั้งที่ได้กระทำแล้วแต่ปฐมชาติ ปฐมกัลป์ นับแต่เกิดมาเป็นมนุษย์ขออย่าได้มีโอกาสส่งผล ขอจงกลายเป็นอโหสิกรรม ขอกุศลที่ข้าพเจ้ากระทำไว้ดีแล้วจงส่งผลก่อนเป็นบุญศักดิ์สิทธิ์ มีฤทธิ์ มีเดช มีอานุภาพเป็นอัศจรรย์ ขอความปรารถนาทั้งหลายทั้งปวงของข้าพเจ้า จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพ แห่งพระพุทธเจ้า, พระธรรมเจ้า, พระอรหันต์เจ้า และพระอริยะสงฆ์เจ้าทั้งปวงเทอญ

การให้ธรรมเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

อานิสงส์ของการแจกหนังสือธรรมะเป็นทาน

๑. กรรมเวรจากอดีตชาติจะได้ลบล้างมลายหายสิ้น
๒. ความเป็นสิริมงคลย่อมจะมีมาสู่ครัวทุกบ้านทุกเรือน
๓. บุตรหลานที่พาลเกเรจะกลับตัวเป็นคนดี
๔. วงศ์ตระกูลจะมีผู้สืบทอด และเจริญรุ่งเรืองทุกๆชั่วอายุ
๕. คิดทำกิจการงานใดมีคนมาช่วยเหลือราบรื่นสมใจ
๖. ขจัดเคราะห์ภัย ภัยใหญ่จะกลายเป็นภัยเล็ก
๗. คนป่วยเรื้อรังหรือโรคภัยจากเจ้ากรรมนายเวรจะพ้นไป
๘. วิญญาณทุกข์ของบรรพชน จะพ้นจากทรมานไปสู่สุขติ
๙. เป็นบารมีคุ้มครองลูกหลานให้อยู่เย็นเป็นสุข
๑๐. บังเกิดบุญวาสนา และมีอายุยืนยาว (ถึงพ่อแม่ด้วย)

ผู้ประพฤติปฏิบัติธรรมะเท่านั้นที่พ้นจากทุกข์ได้

อยากรวย ให้พากันทำทาน	อยากสวย ให้พากันรักษาศีล
อยากดี ให้พากันเจริญภาวนา	ข้าฯ จะมีเกินใช้ แต่ไม่ใช่เกินมี
ชีวิตอายุสั้นต้องรีบทำความดี	(ทำบุญ) ตั้งแต่วันนี้
พรุ่งนี้อาจไม่มีโอกาสได้ทำ	จงพิจารณาด้วยเหตุผล อย่างมงาย

31/07/2560

พิมพ์ที่ : บริษัท สุมายเนอร์ จำกัด
โทร. 02 565 5935-6, 099 426 6654